

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД СУМСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ -
СУМСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ
ТА РОБОТИ З ТАЛАНОВИТОЮ МОЛОДДЮ**

ЗВІТ
про велосипедний похід
третьої категорії складності
Поділлям та Українськими Карпатами
з 2 серпня до 13 серпня 2019 року

за маршрутом:

***м. Кам'янець-Подільський – водоспад Джуринський –
р.Пістинька(за с. Космач) – КПП Завоєля –
с. Ділове – м. Мукачево***

**Маршрутна книжка
№17 вело /19**

Керівник походу:

Мараховський Станіслав Олексійович

Адреса: Сумська обл., Сумський р-н,

с. В. Чернеччина, вул. Холодногірська, 5

Телефон: 099-100-45-20

Заступник керівника:

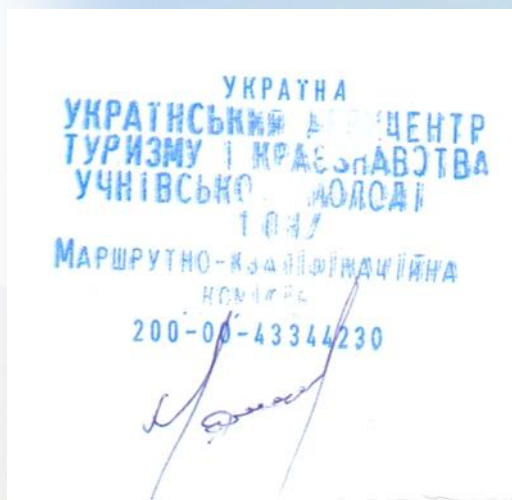
Скрипка Андрій Васильович

Адреса: Сумська обл.,

Краснопільський р-н,

с. Запсілля, вул. Чкалова, б. 12

Телефон: 067-965-70-09

Маршрутно-кваліфікаційна комісія розглянула звіт і вважає, що похід може бути зарахований усім учасникам і керівнику як похід третьої категорії складності

м. Суми – 2019 р.

З М І С Т

1. Довідкові відомості про похід	- 3
2. Склад групи	- 4
3. Відомості про район походу	- 7
4. Оглядова карта району походу	- 10
5. Графік руху	- 11
6. Технічний опис маршруту	- 13
7. Краєзнавча робота на маршруті	- 130
8. Підсумки, висновки, рекомендації	- 134
9. Додатки	- 135
10. Розрахунок категорії	- 142
11. Маршрутна документація	- 143
12. Список літератури	- 151

У звіті використовуються такі скорочення:

Пн, Пд	північ, південь
Зх, Сх	захід, схід
ПнСх, ПнЗх	північний схід, північний захід
ПдСх, ПдЗх	південний схід, південний захід
сmt.	селище міського типу
с.	село
м.	місто
вул.	вулиця
буд.	будинок
г.	гора
пол.	полонина
р.	річка
пер.	перевал
дж.	джерело
оз.	озеро
вдсп.	водоспад
ур.	урвище
хр.	хребет
м	метри
км	кілометри
т/б	туристична база
м н. р. м.	метри над рівнем моря
т/п	туристський притулок

ДОВІДКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО ПОХІД

Вид туризму: велосипедний

Категорія складності: третя категорія

Район походу: Поділля та Українські Карпати:
Хмельницька, Тернопільська, Івано-Франківська та Закарпатська області

Строки проведення походу: 2 серпня - 13 серпня 2019 року

Нитка маршруту: **м. Кам'янець-Подільський – с. Кривче – водоспад Джуринський – м. Коломия – р.Пістинька(за с. Космач) – КПП Завоєля – р. Лазещина – с. Ділове – р. Тересва – р. Боржава – м. Мукачево**

Довжина активної частини маршруту: 511 км

Тривалість походу: – 12 днів

- активна частина подорожі – 10 днів
- кількість днів відпочинку – 2 днювання
- тривалість під'їзду до початку маршруту: м. Суми – м. Київ – м. Кам'янець-Подільський (потягом) 17 год. 14 хв.
- тривалість від'їзду з кінця маршруту: м. Мукачево - м. Суми (потягом) 19 год. 22 хв.
- краєзнавча робота, екскурсійна програма – перед виходом на маршрут, під час активної частини походу та після завершення.

Аварійний варіант:

з ділянки с. Кадиївці – с. Гермаківка на трасу Р 24; с. Кривче – с. Шишківці – с. Шупарка на трасу Р 24; з ділянки с. Більче-Золоте - с. Торське на трасу М 19; з ділянки с. Космач – КПП Завоєля на трасу Р 24; з ділянки КПП Завоєля – т/п Козьмещик – с. Лазещина на трасу Н 09.

Запасний варіант: м. Кам'янець-Подільський – с. Закупне – с. Бучач –с. Товсте – м. Городенка – м. Косів – с. Криворівня –сmt. Ворохта – м. Рахів - сmt. В. Бичків – сmt. Дубове – с. Синевир – сmt. Воловець – м. Мукачево

Назва та шифр МКК:

ЦМККО УДЦТКУМ

Шифр: 200-00-43344230

Адреса: 01135, м. Київ, вул. П. Пестеля, 5-7

Телефон: 044-531-19-98

Первинний розгляд здійснено МКК Сумського обласного центру позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю

Шифр: 218-00-1Н012000

Адреса: 40007, м. Суми, вул. Серпнева, 14-а

Телефон: 0542-33-11-85

Фото 1.
Учасники походу –
вихованці гуртків «Велосипедний туризм»
комунального закладу Сумської обласної ради –
обласного центру позашикільної освіти
та роботи з талановитою молоддю
Керівники:
Мараховський Станіслав Олексійович
Скрипка Андрій Васильович

ДОВІДКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО РАЙОН ПОХОДУ

Українські Карпати – частина гірської системи Карпат на Заході України. Довжина їх від верхів'їв р. Сяну до витоків р. Сучави становить 280 км, ширина понад 100 км. Займають територію Закарпатської, частково Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей. Гірські хребти, розділені поздовжніми улоговинами та розмежовані глибокими поперечними долинами, простягаються, переважно, з північного заходу на південний схід.

Абсолютні висоти гірської системи коливаються від 120-400 м біля підніжжя гір, до 500-800 м у міжгірних улоговинах та 1500-2000 м вздовж основних хребтів. Різноманітність природних умов території Українських Карпат і наявність лікувальних ресурсів сприяли формуванню тут курортного району міждержавного значення.

В Українських Карпатах зосереджено понад 1400 природоохоронних об'єктів.

Карпатська гірська система, поряд з Альпами та Балканами, характеризується найбільшою біологічною різноманітністю на європейському континенті. В Українській частині Карпат інтенсивне природокористування розпочалось пізніше, ніж в Західних Карпатах. Завдяки цьому тут на значних площах збереглися ділянки дикої природи, зокрема унікальні праліси.

На сьогодні майже 2,5 % території регіону знаходиться під охороною заповідників, що з 1992 року входить до Міжнародної мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО. У складі Карпатського біосферного заповідника (КБЗ), загальна площа якого складає 53630 га, налічується шість відокремлених масивів, а також ботанічні заказники державного значення “Чорна Гора” і “Юлівська Гора”. Заповідні масиви розміщуються на висотах від 180 до 2061 м над рівнем моря в західному, центральному і східному секторах Українських Карпат. Така територіальна структура КБЗ практично повністю репрезентує ландшафтне та біогеографічне різноманіття Східних Карпат. Тут представлені мало порушені та практично незачеплені людською діяльністю передгірні діброви, гірські букові, мішані та смерекові ліси, субальпійські та альпійські луки з сосново-вільховим криволіссям і скельно-лишайниковими ландшафтами. Майже 90% території заповідника вкрито лісами – переважно пралісами. У заповіднику охороняється понад тисячу видів вищих судинних рослин, 64 види ссавців, 173 види птахів, 9 видів плазунів, 13 видів земноводних, 23 види риб, понад 10000 видів безхребетних тварин. Тут представлені найкраще збережені карпатські екосистеми, що слугують сховищами для багатьох рідкісних і зникаючих видів рослин і тварин. У заповіднику відмічено 64 види рослин і 72 види тварин, занесених до Червоної книги МСОП і України, а також до Європейського Червоного списку.

Природний заповідник “Горгани” –розташований у Надвірнянському районі Івано-Франківської області. Площа: 5344,2 га, охоронної зони довкола – 3713,6 га. Природний заповідник “Горгани” є природним еталоном недоторканої діяльності людини центральної частини Українських Карпат і містить єдиний масив пралісу релікту ранньоголоценового періоду – сосни кедрової європейської в Європі і світі. Він охоплює безперервним масивом три кліматичні зони і п'ять вертикальних ступенів пралісової, реліктової і ендемічної рослинності, біотопів і популяцій тваринного світу. Заповідник містить єдину

неперервну у горизонтальному і вертикальному розміщенні смугу п'яти субформацій пралісів і демонструє стадії розвитку первинної рослинності з раннього голоцену. На кам'янистих розсипах збереглися одні із найстійкіших польодовикових поселень реліктової сосни звичайної (*Pinus sylvestris*) і берези темної (*Betula obscura*). У Горганах відомі найбільші осередки реліктової дендрофлори і відшарувань материнських порід, які мають наукове значення для вивчення історії розвитку рослинного покриву у післяльодовиковий період, дослідження динамічних тенденцій гірських і високогірних екосистем у зв'язку із зміною кліматичних умов.

Близько 80 % території краю займають гори, утворюючи з південного заходу на південний схід Верховинський Вододільний хребет, Горгани, Свидовець, Чорногора, Полонинський хребет, Рахівський масив, Вулканічні Карпати.

Ліси, що є найбільшим багатством краю, займають понад 50 відсотків території, різноманітні за породним складом залежно від вертикальної поясності. На низовині ростуть дубово-грабові ліси, в передгір'ях – дубові та дубово-букові; в горах на висоті від 800-1000 м над рівнем моря – букові; хвойні (ялиця біла, ялина) – на висоті до 1300-1500 м.

Довершують ландшафт субальпійські та альпійські луки – полонини. На території області протікає 9429 річок і потоків, що із уже зазначеними факторами формує помірно-континентальний клімат. Улітку середня температура повітря становить +21°C, а взимку -4°C. На території Українських Карпат виявлено понад 360 родовищ і джерел цілющих природних мінеральних вод. Рельєф, географічне розташування, ліси, мінеральні води, помірно-континентальний клімат, багатотисячолітні традиції та самобутня культура багатонаціонального населення краю в комплексі створюють унікальний рекреаційний і соціальний потенціал, на основі якого існує і має перспективу поступового розвитку санаторно-оздоровчий комплекс світового рівня.

Українські Карпати мають прекрасні можливості для проведення туристських мандрівок. У туристському плані район добре освоєний. Є можливість проводити велопоходи до 5 к. с. включно, пішохідні та лижні походи до 3 к. с. Туристів приваблює мальовнича природа, чистота води і повітря, помірний клімат, порівняно невисока вартість витрат на організацію подорожі, добре освоєні території, досить густа сітка стежок і доріг в гірській частині, зручні під'їзди до початкової та кінцевої точок маршрутів, наявність населених пунктів у гірських долинах, що дає можливість поповнювати запас продуктів, одержати медичну допомогу тощо.

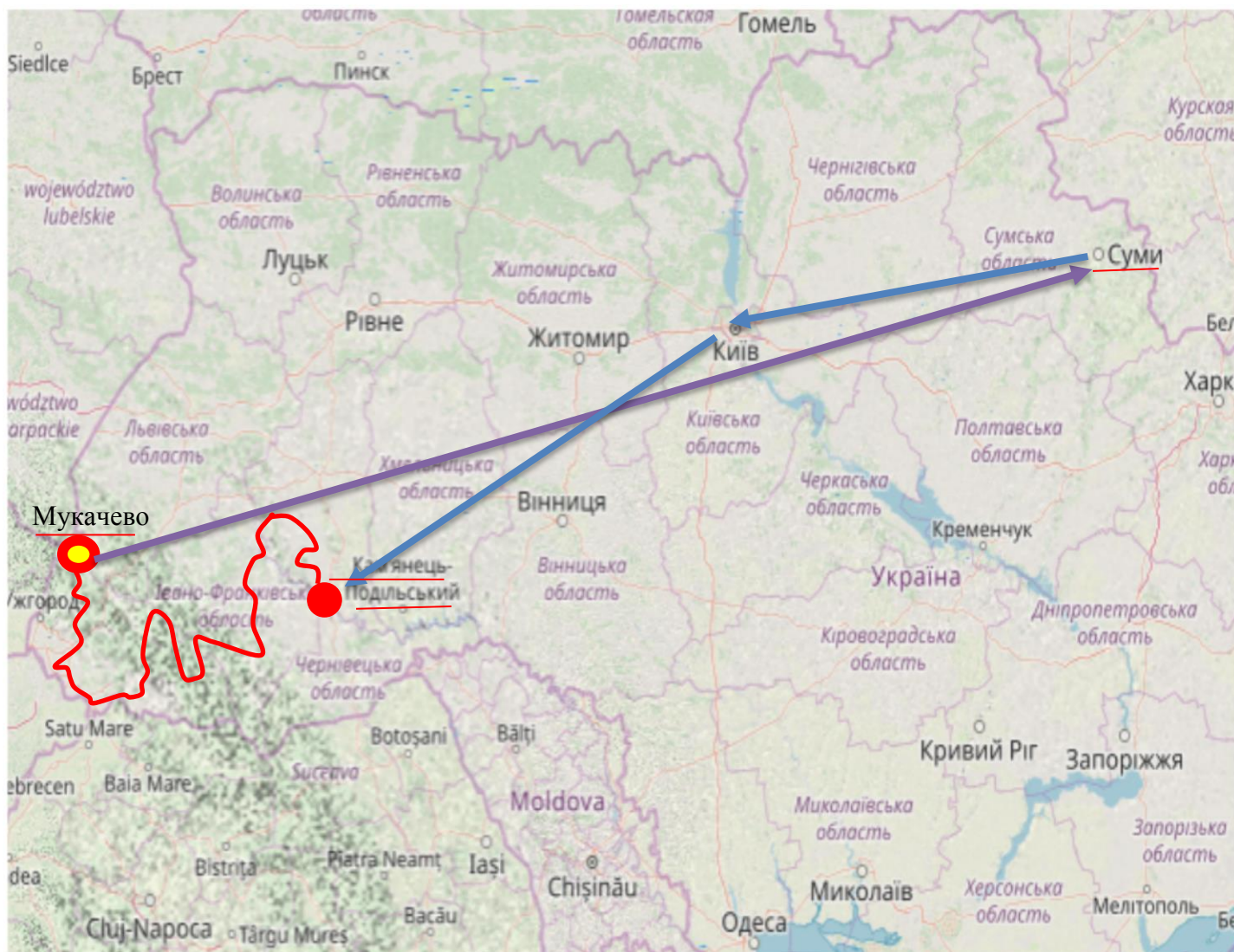
На маршруті зустрічаються природні перешкоди: перевали, броди, завали. У районі походу є можливість поповнювати запаси продуктів у всіх населених пунктах. Медичну допомогу можна отримати в населених пунктах: м. Кам'янець-Подільський, с. Кривче, м. Городенка, м. Коломия, с. Космач, смт. Ясіня, с. Кваси, м. Рахів, с. Ділове, смт. Великий Бичків, смт. Солотвино, м. Тячів, м. Хуст, м. Мукачево. Також у цих населених пунктах є відділення зв'язку.

У районі працюють підрозділи контрольно-рятувальної служби (див. додаток 1). Мобільний зв'язок є на всьому маршруті.

Шляхи під'їзду та від'їзду зручні – залізницею до станції Кам'янець-Подільський та від станції Мукачево.

ОГЛЯДОВА КАРТА РАЙОНУ ПОДРОЖІ

Масштаб 1 : 1 200 000

Умовні позначки:

● місце початку походу

● місце завершення походу

→ шлях під'їзду залізничним транспортом з м. Суми

→ шлях від'їзду залізничним транспортом в м. Суми

— маршрут походу

ГРАФІК РУХУ

День походу	Дата	Ділянка маршруту (початковий та кінцевий пункти ділянки)	Пройдений шлях (км)	Чистий ходовий час (годин, хвилин)	Природні та штучні перешкоди, небезпечні ділянки	Гру-нт	Набір висоти	Красзнавчі об'єкти	При-мітки
1.	2.08	м. Кам'янець-Подільський – с. Кривче	48	4 год.	Від фортеці м. Кам'янець-Подільський (164 м н. р. м.) траса Р 48 через с. Довжок до повороту на с. Кадиївці (178 м н. р. м.). Розбита асфальтована дорога. Крутий спуск по геть розбитому асфальту і підйом новим. Міст через р. Жванчик і новий асфальт вгору через ліс, далі полем і лісом до с. Залісся Перше (273 м н. р. м.) Селом щебениста ґрунтовка і спуск по новому асфальту. Підйом ґрунтовкою і спуск вздовж соняшникового поля до озера на р. Кізя (205 м н. р. м.). Спуск, а потім підйом кам'янистою дорогою, далі ліском до спуску з гори. Спуск зверху (178 м н. р. м.) щебенистою ґрунтовкою до Чернокозинського замку. Міст через р. Збруч і ґрунтовка до с. Збручанське (167 м н. р. м.). Ґрунтовка пересіченою місцевістю до с. Залісся (290 м н. р. м.). До с. Гермаківка ґрунтовка спочатку вгору (293 м н. р. м.), далі вниз (218 м н. р. м.) і знову вгору (264 м н. р. м.). Асфальтована дорога до с. Кривче (258 м н. р. м.)	23	704 м	Кам'янець-Подільська фортеця. Руїни замку Чернокозинці Кривченський замок. Печера «Кришталева»	
2.	3.08	с. Кривче – водоспад Джуринський	68	6 год.	Траса Т 2002 поступово піднімається вгору до розвилки на дорогу до с. Шишківці. Асфальтоване покриття майже зруйноване до гіпсового кар'єру. Ґрунтовка через с. Шишківці (153 м н. р. м.), міст через р. Нічлава. Неодноразові підйоми та спуски до с. Шупарка (308 м н. р. м.). До с. Більче-Золоте знову підйоми та спуски. Ґрунтовка до с. Мишків (200 м н. р. м.) і далі через с. Блищанка, с. Ставки (293 м н. р. м.) до виїзду на трасу М 19 у с. Торське (294 м н. р. м.). Траса Р 24 і поворот на асфальт до с. Нагоряни (337 м н. р. м.). Ґрунтовка вниз повз руїни Червоногородського замку серпантином. Кам'яний спуску до Джуринського водоспаду (181 м н. р. м.) на р. Джурин.	29	1026 м	Червоногородський замок. Джуринський водоспад	Гарна стоянка
3.	4.08	водоспад Джуринський – м. Коломия	68	5 год. 30 хв.	Ґрунтовка до с. Нагоряни вгору. Рух до траси Р 24 дорогою з плавними підйомами. Траса Р 24 через р. Дністер і далі пролягає рельєфом. Асфальтована дорога не поганої якості, за виключенням ділянок зі старим покриттям. Дорога місцями нагадує американські гірки вгору-вниз на всьому відрізку до м. Коломия (310 м н. р. м.).	4	850 м	Річка Дністер	

4.	5.08	Днювання, місто Коломия								
5.	6.08	місто Коломия — р.Пістинька (за с. Космач)	46	5 год.	Траса Р 24 до с. Яблунів. Асфальтова дорога по селу майже зовсім зруйнована, така ж ситуація аж до Космача, тільки на невеликих ділянках покриття залишилося цілим. Весь відтинок постійний підйом, аж до висоти (665 м н. р. м.) і спуск нижче до с. Космач (619 м н. р. м.). Селом тільки невеликі відрізки асфальту. Грунтовка все більше піднімається вгору долиною р. Пістинька, переїжджаємо її місточком і неодноразово перетинаємо потічки та проїжджаємо калюжі.	22	903 м			
6.	7.08	р. Пістинька — КПП Завоєля	30	4 год. 30 хв.	Грунтовка вкрита камінням. Місцями дуже грязька, розмита дощем та розбита вантажівками. Є ділянки де приходиться штовхати велосипеди вгору. Розмита дорога з камінням, доводиться вести велосипеди в руках до полонини. Плавний спуск, місцями з підйомами кам'янистою ґрунтовкою, яка грязька з калюжами. Міст через р. Прут. Траса Р 24 до повороту, асфальт до КПП Завоєля з ледь помітним, але поступовим підйомом.	23	856 м		Гарна стоян ка	
7.	8.08	КПП Завоєля — р. Лазещина	35	9 год.	Підйом широкою лісовою дорогою долиною р. Прут до т/б Заросляка. Постійний підйом ґрунтовкою долається важко. Ділянки на яких їдемо, потім де йдемо пішки. Пішохідна стежка проходить лісом де все важче вести велосипеди, переїжджаємо потічки та пересаджуємо велосипеди через каміння. Стежка ховається серед лісу, де заважають руху корені дерев, які виповзли на поверхню. Кам'яні глиби більшають. Чим вище піднімаємося, тим стає холодніше. Далі ще більш стрімкий підйом, місцями кут нахилу досягає 44 %. Гірська стежка з коренями та камінням між молодими смереками та між хашами альпійської сосни. Стежка все крутіше піднімається догори і по одному неможливо штовхати велосипеди, та важко навіть і вдвох пересувати їх. Піднімаємо окремо велосипеди, окремо речі на 1733 м н. р. м. Знову підйом, але пологий, потім заболоченість і озеро Несамовите (1750 м н. р. м.) Рух Чорногорським хребтом, аж до г. Говерла. Від озера Несамовите гірська стежка, яка пролягає траверсом г. Туркул крута і вузька. Грунтовка хребтом де частково можна їхати, а траверсом гір Данціж, Пожижевська тільки вести велосипеди в руках. Стежка пролягає майже через вершину (1903 м н. р. м.) г. Брескул - її висота	35	1324м	Озеро Несамовите. Гора Говерла, гора Петрос	Дже- рела	

					1911 м. Підйом до підніжжя Говерли і траверс її, а далі ґрунтовка хребтом до полонини Головческа під г. Петрос, серед лісу вона грязька. Спуск в напрямку т/б Козьмешич.				
8.	9.08	Днювання, р. Лазещина							
9.	10.08	р. Лазещина – с. Ділове	58	3 год. 30 хв.	Спуск долиною р. Лазещина, аж до однойменного села через т/п Козьмешич (910 м н. р. м.). Ґрунтова дорога поступово спускається до перших будинків с. Лазещина (706 м н. р. м.). Траса Н 09 повз смт. Ясіня (650 м н. р. м.), с. Кваси, м. Рахів (430 м. н. р. м.) долиною р. Чорна Тиса і далі р. Тиса. Асфальтована дорога трасою до с. Ділове (360 м. н. р. м.).	10	444 м	Географічний центр Європи	
10.	11.08	с. Ділове – р. Тересва	47	2 год. 50 хв.	Траса Н 09 поступово вниз з невеликими підйомами долиною р. Тиса, повз праліси Карпатського біосферного заповідника через с. Луг (347 м н. р. м.), смт. Великий Бичків (302 м н. р. м.), с. Солотвине (283 м н. р. м.), с. Нижня Апша (271 м н. р. м.), до смт. Тересва (236 м. н. р. м.) і р. Тересва		252 м		
11.	12.08	р. Тересва – р. Боржава	69	4 год. 40 хв.	Траса Н 09 через м. Тячів, м. Хуст. В с. Велика Копаня. нове асфальтоване покриття і далі. Селом рельєф з неодноразовими підйомами, деякі з кутом 22% і далі до с. Широке. За ним асфальтоване покриття вже не нове, але досить не погане до р. Боржава.		298 м		
12.	13.08	р. Боржава – м. Мукачево	42	3 год.	Траса Н 09 пересіченою місцевістю де достатньо плавних підйомів та поступових спусків через с. Заріччя (127 м н. р. м.), с. Дунковиця (161 м н. р. м.). Далі нове дорожнє покриття. Перед с. Залужжя підйом (176 м н. р. м.) і в селі спуск. Надалі дорога плавно спускається до низу до с. Березинка (136 м н. р. м.) і підйом вгору (146 м н. р. м.). Траса через с. Верхній Коропець до м. Мукачево (126 м н. р. м.). Асфальтована дорога і бруківка містом до замку Паланок (230 м н. р. м.)		281 м	Замок Паланок	
Усього			511 км			146 км	6938 м		

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС МАРШРУТУ

День перший

2 серпня 2019 року

м. Кам'янець-Подільський – с. Кривче

Пройдено 48 км

Набір висоти ≈ 704 м

Чистий ходовий час - 4 год.

Середня швидкість – 12 км/год.

Погодні умови: перемінна хмарність, зранку - дощ

Грунтові дороги – 23 км

Дороги з твердим покриттям – 25 км

Вихід об 11 годині

Стали на ночівлю о 19 годині

Розпочинаємо наш похід від одного з семи чудес України - Національного історико-архітектурного заповідника Кам'янець-Подільської фортеці (фото 2).

Поблизу фортеці ми зупинилися на відпочинок після потягу, а потім повинні відвідати найцікавіші об'єкти фортеці та Смотрицького каньйону.

Фото 2. Перед виходом на маршрут. Позаду Кам'янець-Подільська фортеця

В перший день походу подорожуємо територіями Кам'янець-Подільського району Хмельницької області та Борщівського району Тернопільської області.

Ранок розпочинається похмуро, добре що під час екскурсії до фортеці погода нас поберегла від дощу, навіть сонечко проглядало з-за хмар, а потім дощ таки припустився.

Від фортеці м. Кам'янець-Подільський (164 м н. р. м.) об 11 годині їдемо бруківкою (фото 3) до вул. Замкової, повертаємо на неї вліво на ПнЗх на трасу Р 48.

Характеризуючи сьогоднішній відрізок маршруту важливо відмітити, що пролягає він на всьому відтинку рельєфом, досить багато підйомів буде на шляху, ми поступово набиратимемо висоту і до крайньої точки ходового дня наберемо 704 метри.

За 2,5 км від фортеці трасою Р 48, р 24 проминаємо дорожній знак с. Довжок (фото 4). Продовжуємо рух нею 3,5 км до повороту на с. Кадиївці в ПнЗх напрямку. До повороту ми витратили 20 хв. ходового часу.

Розпогодилося. Дощ припинився і виглянуло сонечко, це нас порадувало.

Після з'їзду з траси, асфальтована дорога на яку ми повернули, погіршилася (фото 5). За 5 км (30 хв.) фотографуємося на в'їзді в с. Кадиївці (178 м н. р. м.) (фото 6). Долаємо крутий спуск по геть розбитому асфальту і добре, що на підйомі нове асфальтове покриття. Проїжджаємо міст через р. Жванчик (фото 7) і новим асфальтом (фото 8), піднімаючись поступово вгору через ліс, далі полем і лісом прибуваємо у с. Залісся Перше (273 м н. р. м.) (фото 9). На 5,5 км шляху ми витратили 40 хвилин ходового часу.

Фото 3. Вїжджаємо бруківкою від фортеці на трасу Р 48

Фото 4. Проминаємо с. Довжок

Фото 5. Асфальтована дорога поганої якості до с. Кадиївці

Фото 6. Біля дорожнього знаку с. Кадиївці

Фото 7. Проїжджаємо міст через р. Жванчик

Фото 8. Їдемо новим асфальтом поступово вгору до с. Залісся Перше

Фото 9. На в'їзді до с. Залісся Перше

Їдемо селом по щебенистій ґрунтовці (фото 10), долаємо спуск по новому асфальту. За селом рухаємося в ПдЗх напрямку, піднімаємося вгору ґрунтовою і спускаємося вздовж соняшникового поля (фото 11). Через 3 км (20 хв.) фотографуємося біля озера на р. Кізя (205 м н. р. м.) (фото 12).

Продовжуємо рух 6 км до с. Чернокозинці. Спочатку спускаємося, а потім знову долаємо підйом кам'янистою дорогою (фото 13). Фотографуємося біля вказівника на Чернокозинці (фото 14).

До границі двох областей: Хмельницької та Тернопільської, залишилося 2 км шляху (10 хв. ходового часу). А розділяє дві області річка Збруч.

Прямуємо в Пн напрямку через лісок до спуску з гори (фото 15). Зверху (178 м н. р. м.) відкривається вид на мальовничі руїни Чернокозинецького замку, які красуються на березі Збруча. Щебенистою ґрунтовою під'їжджаємо до замку, фотографуємося і продовжуємо рух. Огинаємо пагорб, на якому розташувався замок, спускаємося в село (фото 16). Переїжджаємо річку (фото 17), напрямок дороги змінюється на ПдЗх.

За 1 км в'їжджаємо до с. Збручанське (167 м н. р. м.) (фото 18) і проминаємо його. Продовжуємо рух 4,5 км до ще одного с. Залісся. Ґрунтовою пересіченою місцевістю (311 м н. р. м.) їдемо 20 хв. Напрямок - ПнЗх. Ось і Залісся (290 м н. р. м.) (фото 19). Далі 6,5 км (30 хв.) до с. Гермаківка проїжджаємо ґрунтовою (фото 20) спочатку вгору (293 м н. р. м.), далі вниз (218 м н. р. м.) і знову вгору (264 м н. р. м.). Від села розпочинається асфальтована дорога (фото 21), яка за 6 км і приводить нас у с. Кривче (258 м н. р. м.) (фото 22). Їдемо селом, проминаємо Кривченський замок (фото 23), повертаємо вліво в напрямку печери «Кришталева» (200 м н. р. м.). За 3 км знаходимо невелику галявину для організації біваку (фото 24) о 19 годині.

Фото 10. Їдемо селом Залісся Перше по щебенистій ґрунтовці

Фото 11. Спускаємося від с. Залісся Перше вздовж соняшникового поля

Фото 12. Фотографуємося біля озера на р. Кізя

Фото 13. Долаємо підйом кам'янистою дорогою

Фото 14. Біля вказівника на с. Чорнокозинці

Фото 15. Спуск з гори до Чорнокозинецького замку

Фото 16. Спускаємося в село Чорнокозинці

Фото 17. Переїжджаємо річку Збруч

Фото 18. Автобусна зупинка в с. Збручанське

Фото 19. На в'їзді в с. Залісся

Фото 20. Грунтова дорога до с. Гермаківка

Фото 21. Асфальтована дорога від с. Гермаківка до с. Кривче

Фото 22. Біля дорожнього знаку с. Кривче

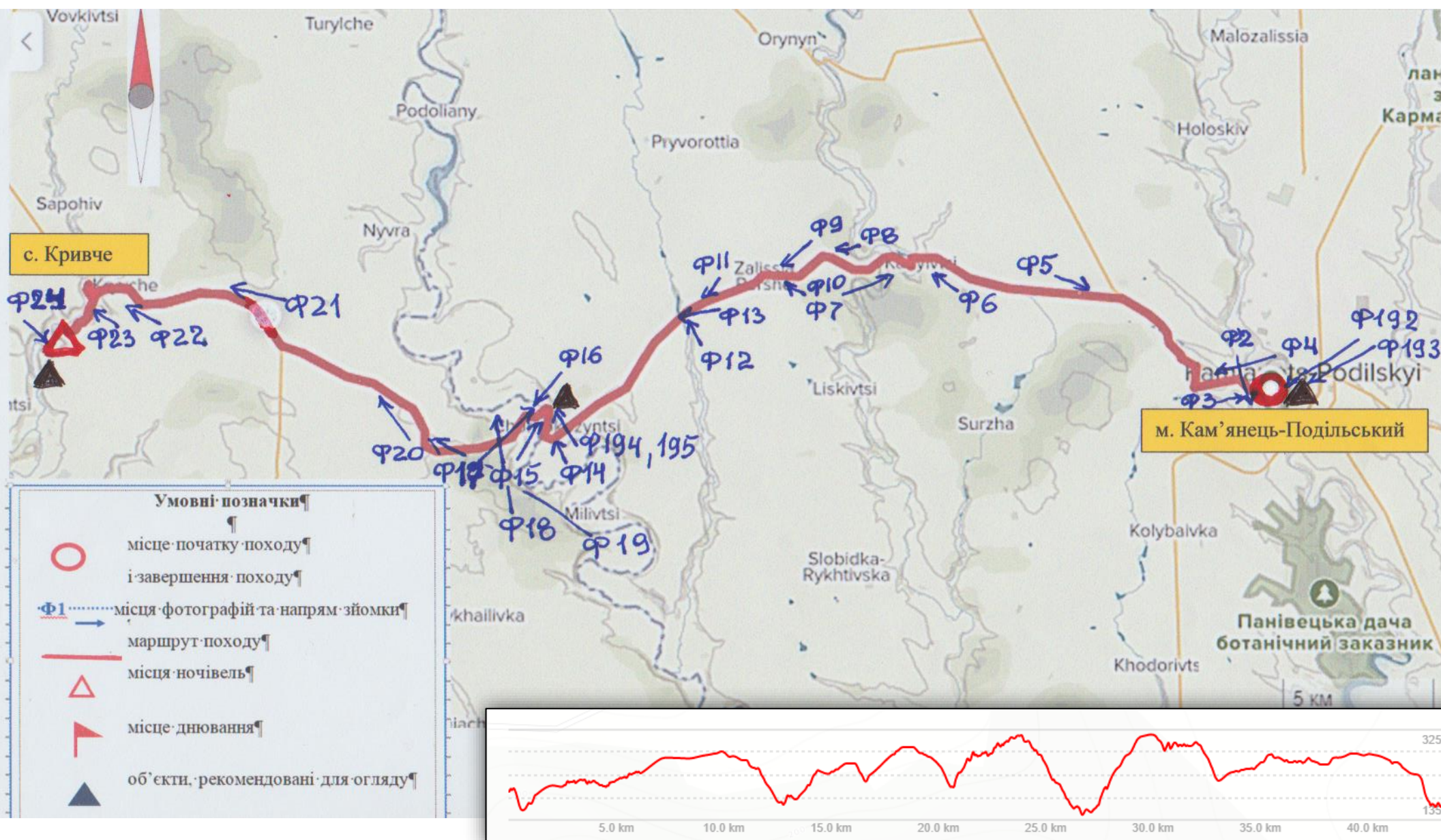
Фото 23. Проминаємо Кривченський замок

Фото 24. Білуак за с. Кривче

Карта першого дня 2.08.2019

Масштаб 1 : 250 000

День другий
3 серпня 2019 року
с. Кривче – водоспад Джуринський
Пройдено 68 км
Набір висоти ≈ 1026 м
Чистий ходовий час: 6 год.
Середня швидкість – 11,3 км/год.
Погодні умови: мінлива хмарність; місцями дощ
Дороги з твердим покриттям – 39 км
Грунтові дороги – 29 км

Вихід о 10 год.

Стали на ночівлю о 20 год.

Сьогодні ми продовжуємо подорож Борщівським, а потім Заліщицьким районами Тернопільської області. А погода мінлива з самого ранку: спочатку виглядає сонечко і частину маршруту ми проїжджаємо по сухій дорозі; потім то засіє, то зупиниться дрібний дощ; то знову ясно.

Характеризуючи денний перехід, важливо відмітити, що ми знову набираємо за день 1026 м підйомів. Ця величина означає, що рельєфу на сьогоднішньому відрізку шляху буде вдосталь. Та попереду екскурсія до печери «Кришталева» і родзинка краю – Джуринський водоспад, тому натхненні майбутніми неймовірними емоціями та краєвидами вирушаємо в путь.

Денний перехід розпочинаємо о 10 год. Від місця ночівлі їдемо 500 м до входу в печеру (фото 25) (200 м н. р. м.), йдемо на екскурсію і через 1,5 години вирушаємо далі.

Повертаємося в зворотному напрямку до с. Кривче (258 м н. р. м.) 2 км на трасу Т 2002 і продовжуємо рух в ПнЗх напрямку ще 5 км (фото 26), поступово піднімаючись вгору, до розвилки вліво на дорогу до с. Шишківці.

До Шишківців (ПдЗх) асфальтоване покриття майже зруйноване (фото 27), їдемо ним 3 км до гіпсового кар'єру. Найвища точка на цьому відрізку (323 м н. р. м.) (фото 28) в районі гіпсового родовища.

За кар'єром розпочалася ґрунтовка (фото 29), якою їдемо 7 км в ПдЗх напрямку через с. Шишківці (153 м н. р. м.), через р. Нічлава (фото 30) мостом, неодноразово піднімаючись вгору (фото 31) та спускаючись вниз (фото 32).

Знову припустився дощ.

Напрямок змінюється на Зх. Так потрапляємо до с. Шупарка (308 м н. р. м.) (фото 33). За 1 км до нього розпочався асфальт.

Фото 25. Неподалік печери «Кришталева»

Фото 26. Ідемо трасою Т 2002 поступово вгору

Фото 27. Асфальтоване покриття до с. Шишківці майже зруйноване

Фото 28. Найвища точка на відрізку до с. Шишківці біля гіпсового родовища

Фото 29. За гіпсовим кар'єром розпочалася ґрунтовка

Фото 30. Переїжджаємо мостом через р. Нічлава

Фото 31. Неодноразово долаємо підйоми

Фото 32. Спускаємося з гори до с. Шупарка

Фото 33. Фотографуємося біля в'їзду в с. Шупарка

Продовжуємо рух в напрямку с. Більче-Золоте на ПнЗх ще 14,5 км. На цьому відрізку ми неодноразово долаємо підйоми та спуски.

У Більче-Золотому (250 м н. р. м.) піднімаємося вгору ґрунтовою вулицями села (фото 34). Далі їдемо 5 км на Зх ґрунтовою дорогою (фото 35), переїжджаємо р. Серет і незадовго прибуваємо до с. Мишків (фото 36) (200 м н. р. м.).

Ми вже потрапили в Заліщицький район.

Змінюємо напрямок на ПдЗх і продовжуємо рух ґрунтовою і надалі пересіченою місцевістю (фото 37) 5,5 км. Проминаємо с. Блищанка (фото 38), с. Ставки (фото 39) (293 м н. р. м.).

Дорога змінює напрямок на ПнЗх. Ми просуваємося далі ґрунтовою дорогою 7,5 км до виїзду на трасу М 19 у с Торське (фото 40) (294 м н. р. м.). Їдемо трасою 3,5 км (Пн) до виїзду з с. Бересток (фото 41) і за 500 м повертаємо вліво на трасу Р 24 (Зх). Їдемо нею 5,5 км і вона повертає вліво на м. Коломия, а ми - вправо в напрямку с. Нагоряни (337 м н. р. м.). За 3,5 км проїжджаємо це село (фото 42). До Джуринського водоспаду (181 м н. р. м.) нам залишилося проїхати 4 км ґрунтовою (фото 43), поступово знижуючи висоту.

Проїжджаємо повз руїни Червоногородського замку (фото 44) і далі спочатку спускаємося серпантином (фото 45), а потім зводимо велосипеди по кам'яному спуску (фото 46) до водоспаду, який знаходиться на р. Джурин. Облаштовуємо бівуак (фото 47) о 20 годині. Галявина велика, місця для наметів вдосталь та і з дровами проблем не має.

Фото 34. У с. Більче-Золоте піднімаємося вгору ґрунтовкою вулицями села

Фото 35. Ґрунтова дорога між селами Більче-Золоте та Мишків

Фото 36. Фотографуємося біля в'їзду в с. Мишків

Фото 37. Рух ґрунтовкою пересіченою місцевістю за с. Мишків

Фото 38. Проминаємо с. Блищанка

Фото 39. Спускаємося в с. Ставки

Фото 40. Виїжджаємо на трасу М 19 у с Торське

Фото 41. На виїзді з с. Бересток

Фото 42. На в'їзді в с. Нагоряни

Фото 43. Їдемо ґрунтовкою, поступово знижуючи висоту до замку

Фото 44. Позаду руїни Червоногородського замку

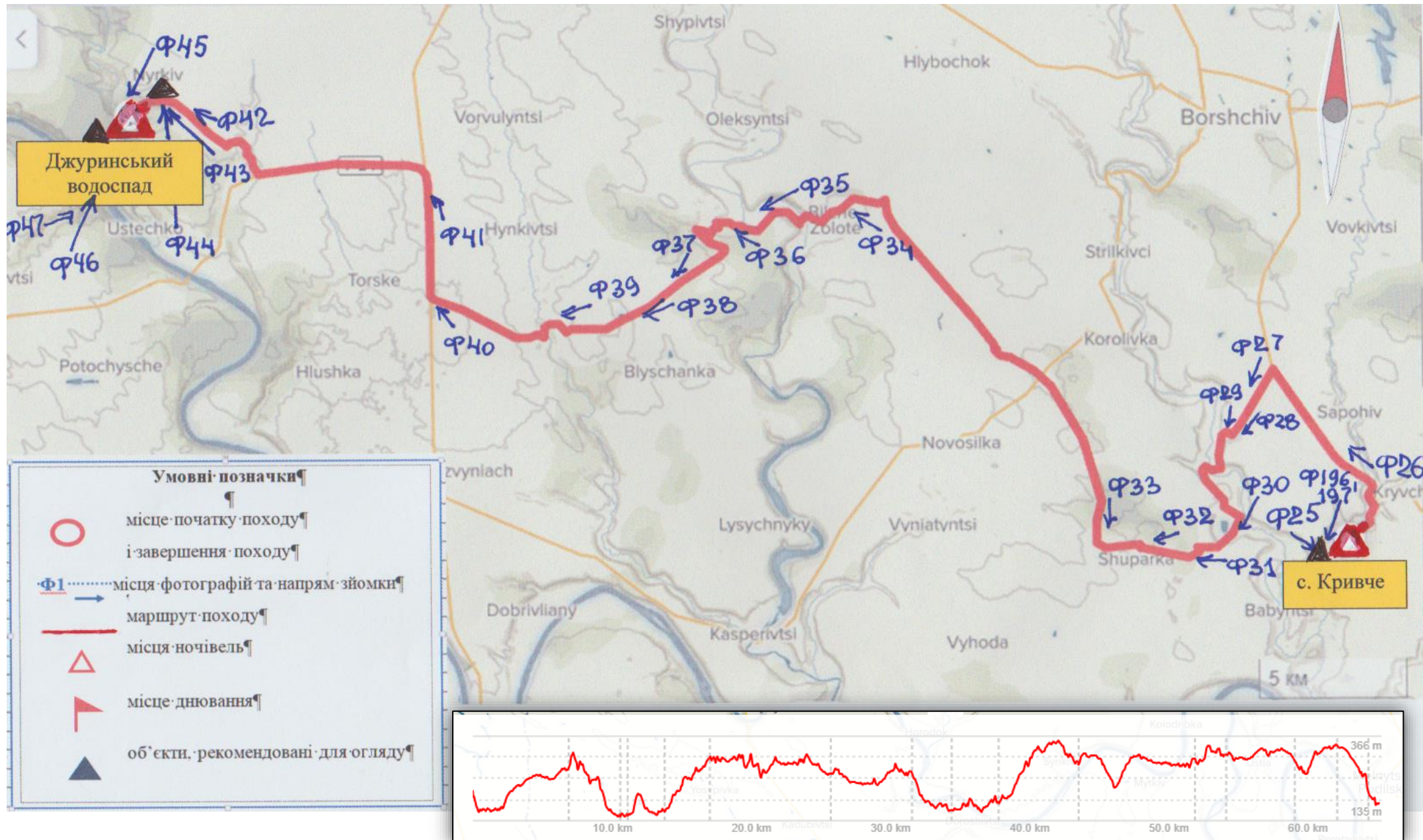
Фото 45. Спускаємося серпантинном

Фото 46. Зводимо велосипеди по кам'яному спуску

Фото 47. Білуак поблизу водоспаду Джуринський

**День третій
4 серпня 2019 року
водоспад Джуринський – м. Коломия
Пройдено 68 км**

Набір висоти ≈ 850 м

Чистий ходовий час: 5 год. 30 хв.

Середня швидкість – 12,4 км/год.

Погодні умови: перемінна хмарність, місцями дощ

Грунтові дороги – 4 км

Дороги з твердим покриттям – 64 км

Вихід о 10 год.

Стали на ночівлю о 19 год.

Характеризуючи сьогоднішній денний перехід, важливо відмітити, що пролягає він і надалі пересіченою місцевістю, майже весь асфальтованою дорогою і за день ми наберемо 850 м висоти. Але долається досить легко, бо немає тут дуже великих перепадів висот: або поступовий підйом, або плавний спуск і так майже на всьому відтинку.

З місця ночівлі виходимо о 10 годині. Фотографуємося біля Джуринського водоспаду (фото 48) і їдемо ґрунтовкою (фото 49) 4 км (40 хв.) до с. Нагоряни вгору. Продовжуємо рух до траси Р 24 ще 3 км (20 хв.) на ПдСх. Повертаємо на трасу в ПдЗх напрямку, висота в цьому місці 305 м н. р. м.

Фото 48. Біля водоспаду Джуринський

Фото 49. Грунтова дорога від водоспаду до с. Нагоряни

Надалі 4 км шляху (20 хв.) пролягають дорогою з подекуди плавними підйомами, але до мосту через р. Дністер ми, в основному, знижуємо висоту (фото 50) і перетинаємо річку на - 164 м н. р. м. (фото 51).

Річкою проходить границя Тернопільської та Івано-Франківської областей (фото 52) і розпочинається територія Городенківського району.

Наступні 16 км шляху до виїзду з районного центру пролягають рельєфом. Асфальтована дорога не поганої якості (фото 53), за виключенням ділянок з старим покриттям. Вона місцями нагадує американські гірки (фото 54) вгору-вниз. Проминаємо с. Поточище (295 м н. р. м.), с. Котиківка (фото 55) (284 м н. р. м.), м. Городенка (294 м н. р. м.) (фото 56). Ми витратили 1 годину ходового часу.

Небо захмарило і от-от розпочнеться дощ і він не забарився, За 9 км (40 хв. ходового часу) до с. Вербівці неодноразово пускався і переставав.

Продовжуємо рух трасою Р 24 (фото 57), проминаємо с. Чернятин (297 м н. р. м.) (фото 58), с. Вербівці (286 м н. р. м.) (фото 59). Перед Вербівцями зупиняємося біля каплички, для перепочинку, обідаємо і набираємо воду у колодязі (фото 60).

Що стосується наступних 32 км маршруту до кінцевої точки денного переходу – м. Коломия ми знову їдемо трасою. Проїжджаємо с. Сороки (300 м н. р. м.), (фото 61), с. Берем'яни (303 м н. р. м.), (фото 62), с. Гвіздець (268 м н. р. м.), с. Підгайчики (333 м н. р. м.) (фото 63), с. Ценява, с. П'ядики (фото 64). Ось і м. Коломия (310 м н. р. м.) (фото 65). За 2,5 години ходового часу прибуваємо до місця ночівлі.

Неподалік Коломії стаємо на ночівлю о 19 год.

Фото 50. На відрізку дороги до річки Дністер

Фото 51. Їдемо мостом через р. Дністер

Фото 52. На границі Тернопільської та Івано-Франківської областей

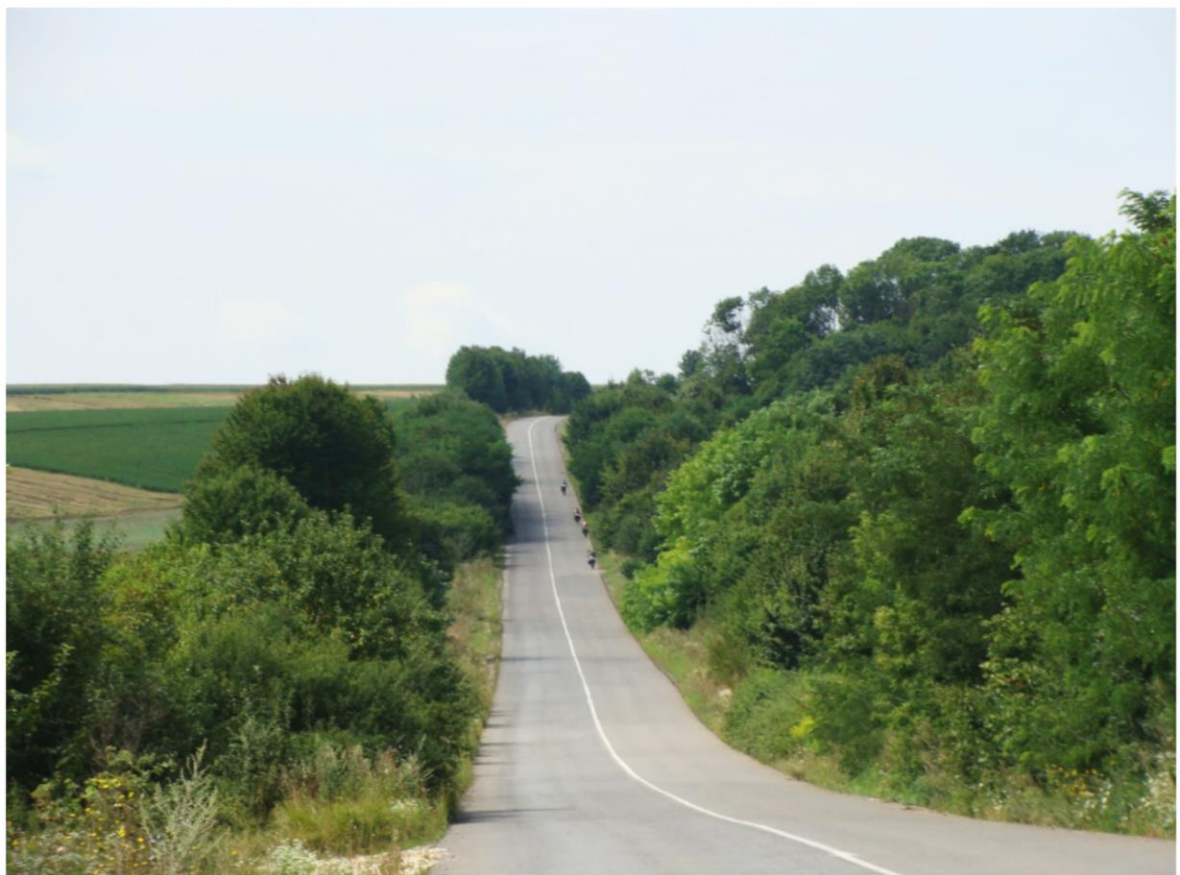

Фото 53. Їдемо дорогою з асфальтованим покриттям не поганої якості

Фото 54. Дорога нагадує американські гірки

Фото 55. На в'їзді в с. Котиківка

Фото 56. На виїзді з м. Городенка

Фото 57. Продовжуємо рух трасою Р 24 пересіченою місцевістю

Фото 58. Біля дорожнього знаку с. Чернятин

Фото 59. Автобусна зупинка біля с. Вербівці

Фото 60. Набираємо воду у колодязі біля каплички

Фото 61. На околиці с. Сороки

Фото 62. Біля дорожнього знаку с. Берем'яни

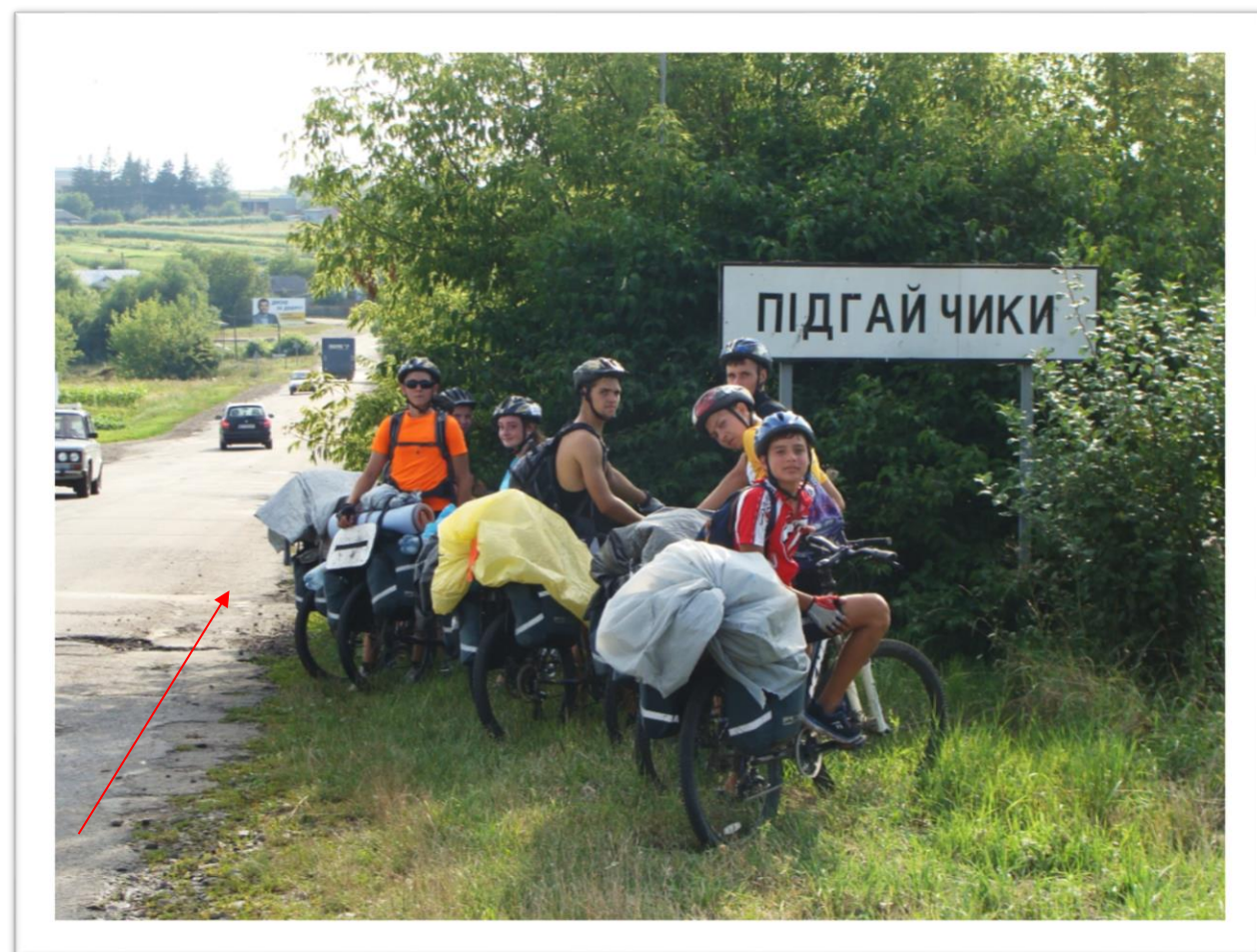

Фото 63. На в'їзді в с. Підгайчики

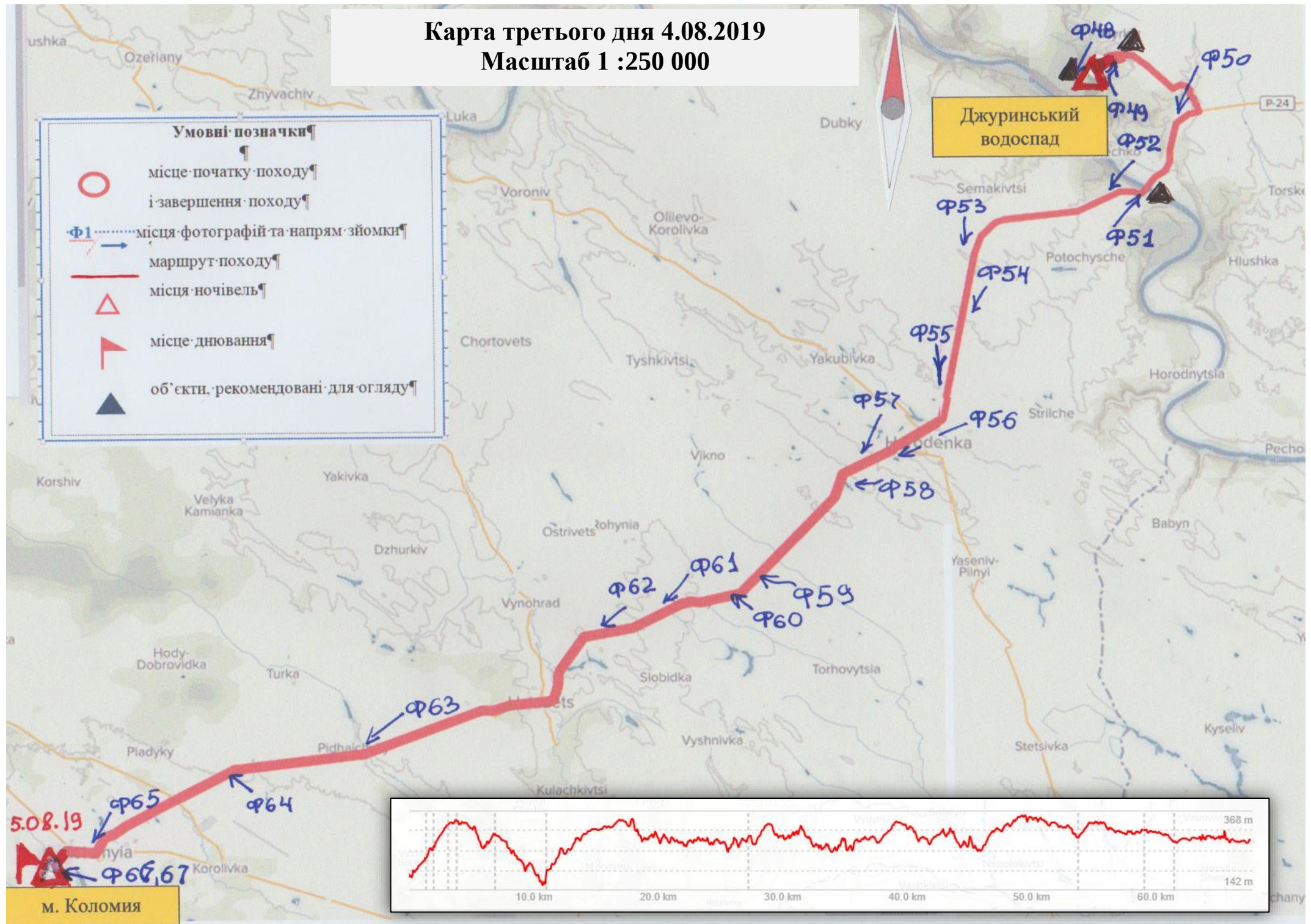

Фото 64. Автобусна зупинка с. П'ядики

Фото 65. Біля дорожнього знаку м. Коломия

Карта третього дня 4.08.2019 Масштаб 1 :250 000

День четвертий
5 серпня 2019 року
Днювання
Місто Коломия

Івано-Франківська область

За три попередні дні ми вже набрали 2580 м. Тому, під час днювання, нам хотілося тільки відпочивати. Саме це ми і зробили. Галявина, на якій ми встановили намети, була дуже мальовнича (фото 66, 67). Н вулиці погода тепла та сонячна. Тому гріємося на сонечку, готуємо смаколики.

Фото 66, 67. Бівуак на мальовничій галявині поблизу м. Коломия

Стали на ночівлю о 18 год.

Фото 68. На в'їзді в с. Великий Ключів

Фото 69. Розпочинається Косівський район

Фото 70. Біля дорожнього знаку с. Стопчатів

Фото 71. Прибуваємо до с. Яблунів

Фото 72. Асфальтова дорога по с. Яблунів майже зовсім зруйнована

Фото 73. Зруйнована дорога між селами Яблунів та Космач

Фото 74. На невеликих ділянках покриття залишилося цілим

Фото 75. Біля в'їзного знаку с. Космач

Фото 76. Асфальтоване покриття с. Космач

Фото 77. Зупиняємося для фотографії на оглядовому майданчику в с. Космач

Фото 78. Їдемо ґрунтовойоу крайніми вулицями с. Космач

Фото 79. Перед нами відкриваються гірські краєвиди

Фото 80. Їдемо далі долиною р. Пістинька

Фото 81. Переїжджаємо місточком р. Пістинька

Фото 82. Неодноразово перетинаємо потічки

Фото 83. Проїжджаємо калюжі грязькою дорогою за с. Космач

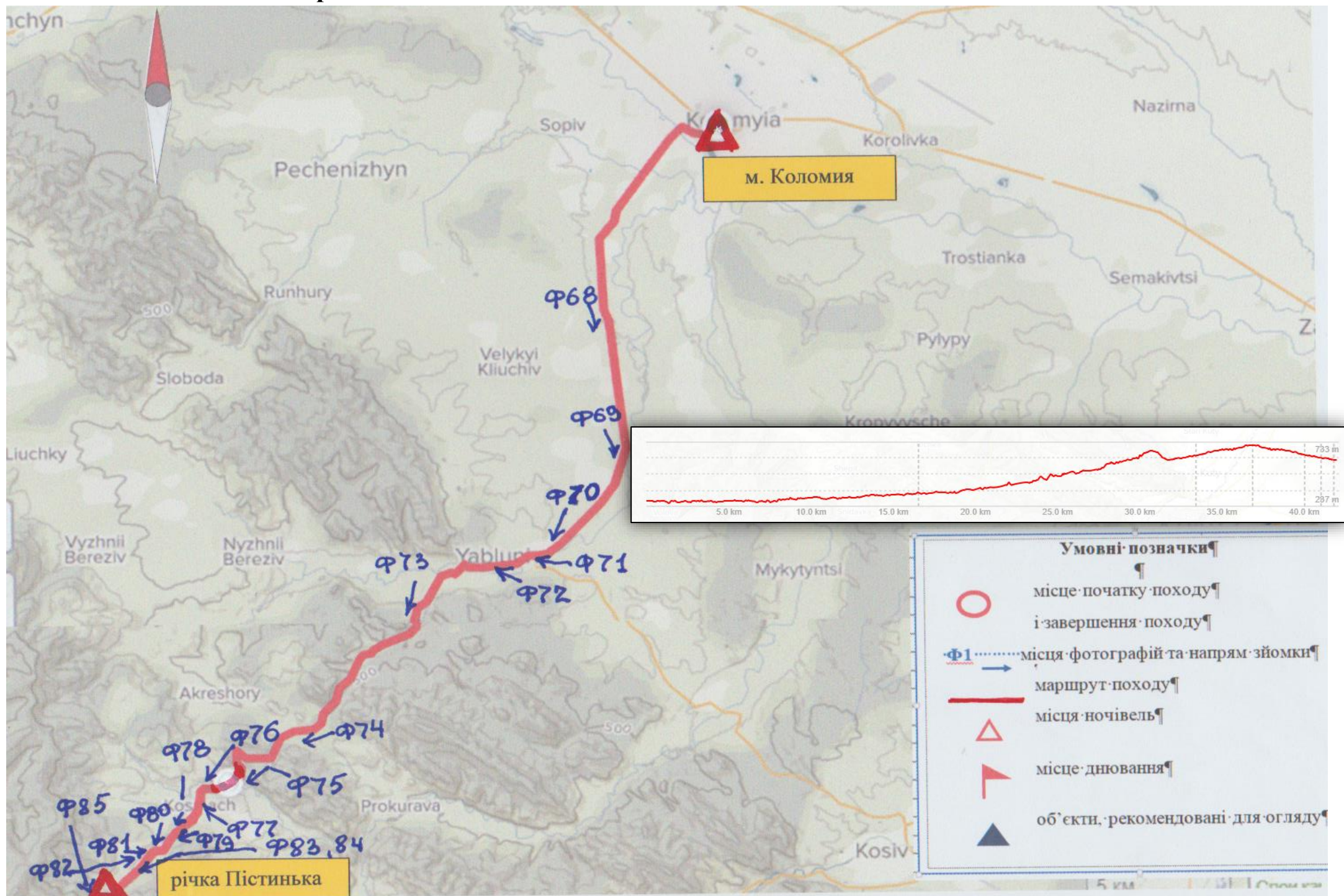
Фото 84. Ми все більше піднімаємося вгору

Фото 85. Бівуак на р. Пістинька

Карта п'ятого дня 6.08.2019

Масштаб 1 : 250 000

День шостий
7 серпня 2019 року
р. Пістинька – КПП Завоєля
Пройдено 30 км

Набір висоти ≈ 856 м
Чистий ходовий час: 4 год.30 хв.
Середня швидкість – 6,4 км/год.
Погодні умови :перемінна хмарність
Грунтові дороги –23 км
Дороги з твердим покриттям – 7 км

Вихід о 10 год.

Стали на ночівлю о 18 год.

Виходимо на маршрут о 10 годині (фото 86). Сьогодні у нас важкий денний перехід, бо пролягає половина маршруту горами. Ми з Косівського району повинні потрапити на територію Яремчанської міськради.

Характеризуючи наступні 9 км підйому до полонини (1417 м н. р. м.), важливо відмітити, що пролягає він ґрунтовкою (фото 87), вкритою камінням (фото 88). Місцями вона дуже грязька, розмита дощем та розбита вантажівками (фото 89). Є ділянки де приходиться штовхати велосипеди вгору (фото 90). Найбільш складною – виявився рух розмитою дорогою з камінням (фото 91). Та і далі доводиться вести велосипеди в руках (фото 92), але чим вище, тим все більше відкриваються навколишні вершини, які радують погляд (фото 93).

Та на полонині відкрилася ще більша краса (фото 94) з видом на гору Хорде (1478 м н. р. м.). Ми подолали цей відрізок за 3 години ходового часу з неодноразовими перепочинками.

Відпочиваємо, обідаємо у дерев'яній хатинці з чудовим краєвидом і вирушаємо далі.

Далі ми повинні проїхати 14 км плавного спуску, місцями з підйомами. Спускаємося з полонини (фото 95), їдемо кам'янистою ґрунтовкою (фото 96), дорога досить грязька (фото 97), з калюжами (фото 98). Прибуваємо до мосту (фото 99) через р. Прут за 1 годину.

Виїжджаємо на трасу Р 24 (фото 100). Їдемо 3 км (10 хв.) на ПдСх в напрямку Верховини. Доїжджаємо до місця, де траса Р 24 йде прямо, а нам потрібно повернути вправо в ПдЗх напрямку на дорогу, яка веде до КПП Завоєля і далі до т/б Заросляк. Дорога з ледь помітним, але поступовим підйомом.

За 4 км (20 хв.) прибуваємо до КПП (906 м н. р. м.). Повертаємо вліво на ґрунтовку, яка спускається до р. Прут. Біля річки на галявині у нас ночівля. Тут стоянку облаштовано столом з лавками (фото 101).

Встановлюємо намети о 18 годині, організовуємо вогнище. Місце затишне, гарний підхід до річки, ще і біля КПП є невеличкий магазинчик де можна купити необхідне.

Фото 86. Виходимо на маршрут від місця ночівлі біля р. Пістинька

Фото 87. Їдемо ґрунтовкою від стоянки на р. Пістинька

Фото 88. Підйом дорогою вкритою камінням

Фото 89. Місцями дорога дуже грязька та розбита вантажівками

Фото 90. Приходиться штовхати велосипеди вгору

Фото 91. Рухаємося розмитою дорогою з камінням

Фото 92. Ведемо велосипеди в руках

Фото 93. Відкриваються навколишні вершини, які радують погляд

Фото 94. На полонині відкрився чудовий краєвид

Фото 95. Спускаємося з полонини

Фото 96. Їдемо кам'янистою ґрунтовкою від полонини

Фото 97. Грязька дорога з полонини

Фото 98. Дорога розбита грузовиками

Фото 99. Міст через р. Прут

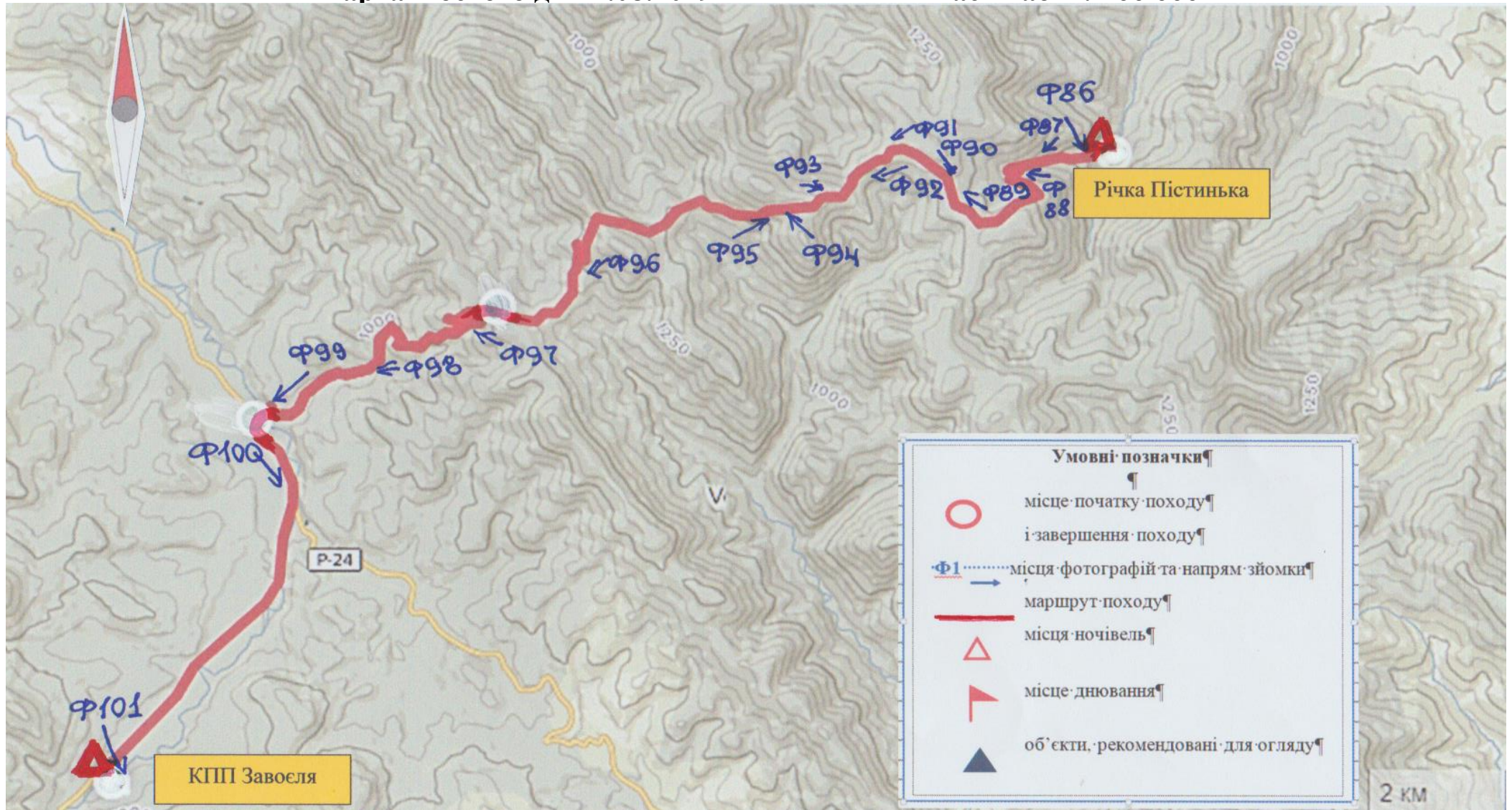
Фото 100. Виїжджаємо на трасу Р 24

Фото 101. Білуак на р. Прут

Карта шостого дня 7.08.2019

Масштаб 1 : 100 000

День сьомий
8 серпня 2019 року
КПП Завоєля – р. Лазещина
Пройдено 35 км

Набір висоти ≈ 1324 м

Чистий ходовий час: 9 год.

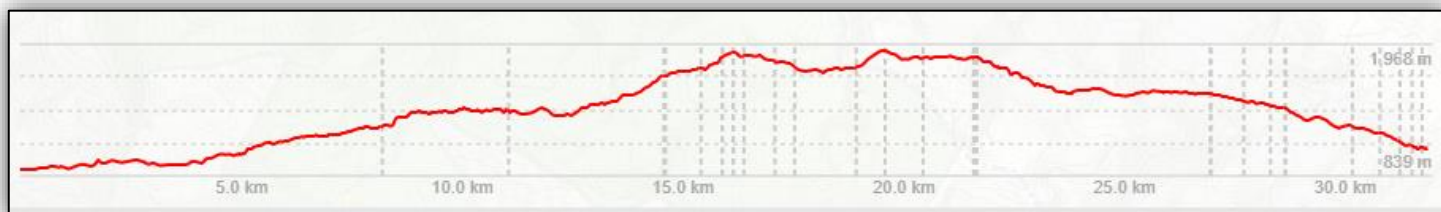
Середня швидкість – 3,9 км/год.

Погодні умови: перемінна хмарність, вгорі – прохолодно

Грунтові дороги – 35 км

Вихід о 7 год.

Стали на ночівлю о 20 год.

Сьогодні у нас найважчий денний перехід. Ми з території Яремчанської міскради Івано-Франківської області повинні потрапити до Рахівського району Закарпатської області.

Попереду підйом до т/б Заросляк і в декілька разів складніший підйом пішохідними стежками до озера Несамовите, рух по Чорногірському хребту та досить складний спуск від підніжжя г. Петрос в сторону т/б Козьмешик. Але в свою чергу і найцікавіший та наймальовничіший відрізок з пішохідним виходом на найвищу точку України – г. Говерла. По Чорногорському хребту проходить границя між двома областями.

Виходимо на маршрут о 7 год., погода сприяє оптимістичному настрою на подолання дистанції. Фотографуємося біля р. Прут (фото 102), проходимо КПП, попередньо оплативши за вхід до території Карпатського національного природного парку, та прямуємо на підйом в напрямку Підзх.

8,5 км підйому проходять широкою лісовою дорогою (фото 103) уздовж долини ріки Прут, яка поступово звужується і крутими схилами підходить до дороги (фото 104). Біля Заросляка (1259 м н. р. м.) зупиняємося на перепочинок та ремонт камери на одному з велосипедів (фото 105).

На відтинок від КПП до т/б Заросляк ми витратили 1 годину ходового часу.

Характеризуючи наступних 8 км постійного підйому ґрунтовкою, важливо відмітити, що долається він дуже важко. Спочатку є ділянки на яких ми їдемо (фото 106). Потім, піднявшись вище, вже починають відкриватися гірські краєвиди на Чорногорський хребет (фото 107, 108) і стає крутішим підйом на якому йдемо пішки. Далі пішохідна стежка проходить лісом (фото 109) де все важче вести велосипеди (фото 110), рухаємося неодноразово переїжджаючи потічки (фото 111) та пересаджуючи велосипеди через каміння (фото 112). Стежка знову ховається серед лісу (фото 113). Вже заважають руху навіть корені дерев, які виповзли на поверхню (фото 114) і стає не зрозуміло, чи то коріння, чи каміння (фото 115). Кам'яні глиби більшають (фото 116). Чим вище піднімаємося, тим стає холодніше. Знову відкрилися краєвиди на гори, бачимо Хомул та Шпиці (фото 117). Ми вже подолали п'ять кілометрів і піднялися на висоту 1472 м і витратили 2 год..

Фото 102. Перед виходом біля р. Прут

Фото 103. Підйом від КПП широкою лісовою дорогою

Фото 104. Долина Прута поступово звужується і схилами підходить до дороги

Фото 105. Біля т/б Заросляк зупиняємося на перепочинок та ремонт

Фото 106. За т/б Заросляк є ділянки на яких можна їхати

Чорногорський хребет

Фото 107. Вище відкрилися краєвиди на гори

Фото 108. Відкрилися краєвиди на Чорногорський хребет

Фото 109. Пішохідна стежка проходить лісом

Фото 110. Лісовою стежкою все важче вести велосипеди

Фото 111. Неодноразово переїжджаємо потічки

Фото 112. Пересаджуємо велосипеди через каміння

Фото 113. Далі стежка знову ховається серед лісу

Фото 114. Заважають руху навіть корені, які виповзли на поверхню

Фото 115. Пересуваємося по камінню і корінню

Фото 116. Проходимо повз кам'яні глиби

Фото 117. Відкрилися краєвиди на гори Хомул та Шпиці

Добре попрацювавши, відпочиваємо, бо попереду ще більш стрімкий підйом, місцями кут нахилу досягає 44 %.

Продовжуємо рух, ми повинні до озера Несамовите подолати два з половиною кілометри важкого підйому.

Пересуваємося гірською стежкою з коренями та камінням між молодими смереками, а потім між хащами альпійської сосни (фото 118). Чим вище ми піднімаємося, тим рідшає ліс і закінчується на його верхній межі (1400 – 1450 м н. р. м.).

Стежка все крутіше піднімається догори (фото 119), вже по одному неможливо штовхати велосипеди (фото 120), та важко навіть і вдвох пересувати їх. Приймаємо рішення піднімати окремо велосипеди (фото 121, 122), окремо речі (фото 123). Ми піднялися на 1733 м н. р. м. Далі знову підйом, але пологий (фото 124), перед самим озером переходимо заболоченість (фото 125) і прибуваємо до озера Несамовите (1750 м н. р. м.) (фото 126).

Сил на підйом ми витратили чимало, та й часу також. 3 години ходового часу нам знадобилося для проходження вказаного відрізка. Знову відпочиваємо, фотографуємося, але дуже довго знаходитися в районі озера неможливо, бо дуже великий вітер, таке відчуття, що ми десь на вершині гори.

Продовжуємо рух Чорногорським хребтом, аж до г. Говерла. Ми повинні подолати 5,5 км до підніжжя Говерли. На це ми витратимо ще 1 годину ходового часу.

Фото 118. Пробираємося між хащами альпійської сосни

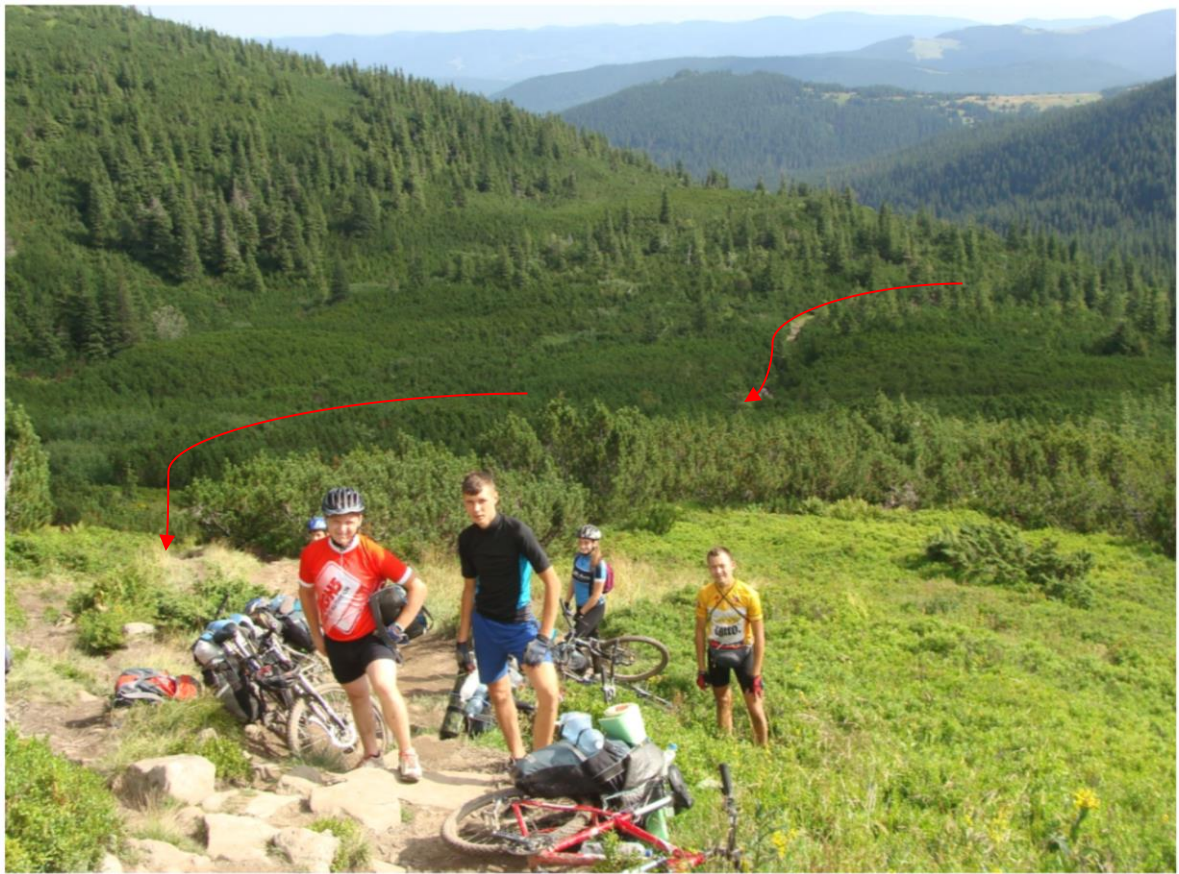

Фото 119. Стежка все крутіше піднімається догори

Фото 120. По одному важко штовхати велосипеди

Фото 121, 122. Піднімаємо вгору велосипеди

Фото 123. Дуже крутий підйом вгору

Фото 124. Продовжується пологий підйом

Фото 125. Перед озером Несамовите переходимо заболоченість

Фото 126. Біля озера Несамовите

Від озера Несамовите піднімаємося гірською стежкою (фото 127), яка пролягає траверсом г. Туркул, вона також крута і вузька (фото 128). Далі рухаємося хребтом в ПнЗх напрямку, вже Рахівським районом Закарпатської області. Є місця де можна їхати (фото 129), а траверсом гір Данціж (фото 130), Пожижевська (фото 131) - тільки вести велосипеди в руках (фото 132). Продовжуємо рух стежкою, яка пролягає майже через вершину (1903 м н. р. м.) (фото 133) г. Брескул - її висота 1911 м. Долаємо останній підйом до підніжжя Говерли (фото 134) і ми маємо змогу біля неї сфотографуватися (фото 135).

Нарешті можна піднятися на вершину Говерли пішки, без велосипедів. Залишаємо речі з одним з керівників і здійснюємо підйом, а оглянувши неймовірні пейзажі з вершини гори, натхненні побаченням, спускаємося до велосипедів.

Продовжуємо нашу подорож хребтом. Наступний відрізок в 6,5 км (1 год.) до полонини Головческа під г. Петрос. Їдемо траверсом Говерли (фото 136, 137) і далі прямуємо до Петроса. Дорога пролягає майже на захід, серед лісу вона грязька (фото 138). Біля Петроса проминаємо стоянку туристів (фото 139) і їдемо на спуск в напрямку т/б Козьмешик.

Нам залишилося спуститися 6,5 км до великої галявини на березі р. Лазещина, де у нас наступна ночівля та днювання. За 1 годину не дуже легкого спуску прибуваємо на місце, швидко облаштовуємо бівуак о 20 годині, готуємо вечерю і йдемо спати. День видався важкий, але неймовірно насичений незабутніми враженнями.

Фото 127. Від озера Несамовите піднімаємося гірською стежкою

Фото 128. Траверс г. Туркул крутою та вузькою стежкою

Фото 129. Рухаємося Чорногорським хребтом

Фото 130. Траверс гори Данціж

Фото 131. Попереду г. Пожижевська

Фото 132. Ведемо велосипеди в руках траверсом гори Пожижевська

Фото 133. Стежка пролягає майже через вершину г. Брескул

Фото 134. Останній підйом до підніжжя Говерли

Фото 135. Позаду гора Говерла

Фото 136, 137. Траверс гори Говерла

Фото 138. Серед лісу дорога між Говерлою та Петросом грязька

Фото 139. Біля Петроса проминаємо стоянку туристів

Масштаб 1 : 100 000

День восьмий
9 серпня 2019 року
Днювання
р. Лазещина

Сьогоднішнє днювання на одному з мальовничих місць Карпат, вид на г. Петрос тільки чого вартий (фото 140).

Тому після найважчого дня всього походу ми з великим задоволенням відпочиваємо. Поряд річка, тому маємо змогу покупатися, випрати та висушити речі. А ще є час для тихого полювання – пошуку білих грибів, та нажаль знайшли тільки 1 гриб (фото 141), але задоволення все одно отримали.

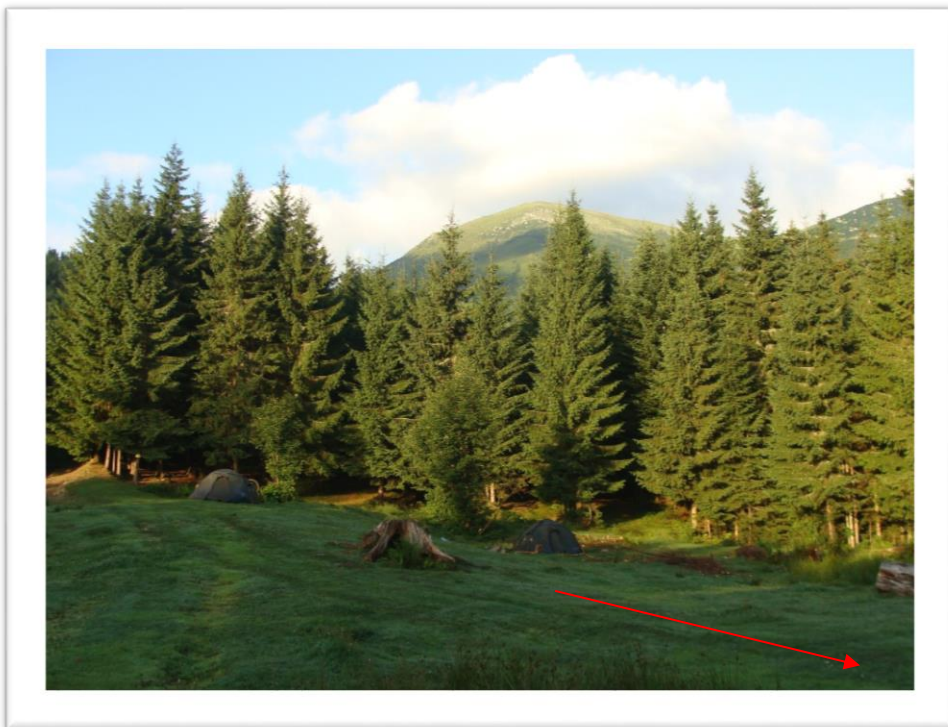

Фото140. Білуак з видом на гору Петрос

Фото 141. Наша знахідка

День дев'ятий
10 серпня 2019 року
р. Лазещина – с. Ділове
Пройдено 58 км

Набір висоти ≈ 444 м
Чистий ходовий час: 3 год. 30 хв.
Середня швидкість – 16,7 км/год.

Погодні умови: ясно
Грунтові дороги – 10 км
Дороги з твердим покриттям – 48 км

Вихід об 11 год.

Стали на ночівлю о 18 год.

Сьогоднішній денний перехід пролягає Рахівським районом. Характеризуючи наступний денний перехід важливо відмітити, що пролягає він майже постійним спуском, хоча вистачає і підйомів, але долаються вони легко та швидко; і майже зовсім непомітні.

Від місця ночівлі виходимо об 11 годині. Продовжуємо спуск долиною р. Лазещина, аж до однойменного села. За 4 км прибуваємо до туристського притулку Козмешик (910 м н. р. м.) (фото 142).

Переїжджаємо місток через р. Лазещина (фото 143), справа від дороги проїжджаємо джерело і по обидва боки зустрічаємо не одну облаштовану стоянку для туристів з альтанками (фото 144). Грунтова дорога поступово спускається до низу і за 6 км прибуваємо до КПП рятувальників, ставимо печатку і їдемо далі. Проминаємо перші будинки с. Лазещина (706 м н. р. м.) (фото 145). Їдемо 5 км вже асфальтованою дорогою до виїзду на трасу Н 09. За 3 км проминаємо смт. Ясіня (650 м н. р. м.) (фото 146). Далі наш шлях пролягає долиною річки Чорна Тиса.

14 км до с. Кваси (фото 147) долаються все так же легко. У Квасах набираємо мінеральної газованої води біля джерела. Відпочиваємо і продовжуємо рух трасою Н 09, в Пд Зх напрямку.

Їдемо трасою 4,5 км, в'їжджаємо в с. Білін (фото 148). Покриття, яким ми рухаємося, далеко не нове, але відремонтоване (фото 149). Продовжуємо рух, за 3,5 км проминаємо місце де сходяться в одну Біла і Чорна Тиси.

Незадовго фотографуємося на в'їзді до м. Рахів (430 м. н. р. м.) (фото 150). Проїжджаємо місто, яке простягається аж на 7 км вздовж р. Тиса. На виїзді справа від дороги зупиняємося біля Буркута - мінерального джерела (фото 151), вода в ньому смачна, але досить специфічна.

Продовжуємо рух трасою, яка й надалі тягнеться вздовж р. Тиса. Через 11 км трасою, прибуваємо в с. Ділове (360 м. н. р. м.) (фото 152). Саме на в'їзді справа від дороги є велика галявина. Їдемо через неї ближче до лісу і зупиняємося для організації бівуака (фото 153) о 18 годині. Місце непогане – є де розмістити намети, організувати вогнище, набрати джерельної води (джерело 200 м вгору), на протилежній стороні від дороги є підхід до річки.

Фото 142. Туристський притулок Козьмешик

Фото 143. Переїжджаємо місток через р. Лазещина

Фото 144. Проминаємо стоянку для туристів з альтанками

Фото 145. Проминаємо перші будинки с. Лазещина

Фото 146. Проминаємо смт. Ясіня трасу Н 09

Фото 147. Біля дорожнього знаку с. Кваси

Фото 148. В'їжджаємо в с. Білин

Фото 149. Асфальтована дорога с. Білин

Фото 150. Фотографуємося на в'їзді до м. Рахів

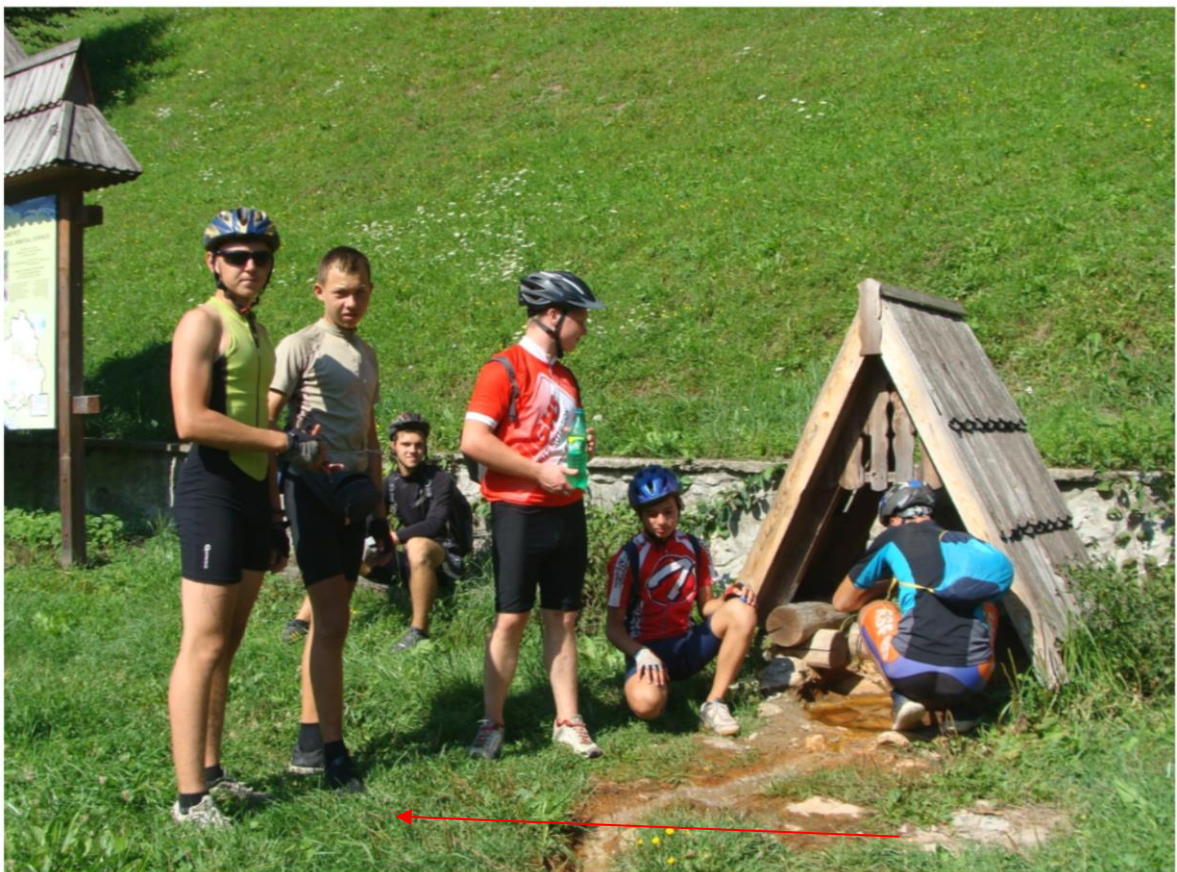

Фото 151. Зупиняємося біля Буркута - мінерального джерела

Фото 152. Біля дорожнього знаку с.Ділове

Фото 153. Бівуак біля с. Ділове

Карта дев'ятого дня 10.08.2019

Масштаб 1 : 100 000

День десятий
11 серпня 2019 року
с. Ділове – р. Тересва
Пройдено 47 км
Набір висоти ≈ 252 м
Чистий ходовий час: 2 год.50 хв.
Середня швидкість – 15,9 км/год.
Погодні умови :ясно, спека
Дороги з твердим покриттям – 47 км
Вихід о 10 год. Стали на ночівлю о 17 год.

Продовжуємо подорож Рахівським, а потім Тячівським районами. Ми організували ночівлю на в'їзді в с. Ділове, поблизу колиби-музею зі смачними національними стравами. Тому робимо легкий сніданок, щоб у колибі ще спробувати і місцеві смаколики.

Виходимо на маршрут о 10 год. Від місця стоянки виходимо на трасу Н 09. Їдемо повз дорожній знак с. Ділове. Неподалік знаходиться прикордонний пункт (р. Тиса пролягає державний кордон України). Прикордонники тільки запитали куди ми рухаємося і пропустили на КПП. Звертаємо до географічного центру Європи, що знаходиться неподалік від прикордонників, фотографуємося (фото 154) і зупиняємося для сніданку. Через 1,5 години вирушаємо на маршрут.

Фото 154. Біля стели «Географічний центр Європи»

Наступний відрізок в 18 км їдемо трасою Н 09 в Пн Зх напрямку поступово вниз. Траса і надалі пролягає долиною р. Тиса, повз праліси Карпатського біосферного заповідника.

Проїжджаємо центр с. Ділове, с. Луг (347 м н. р. м.) (фото 155), далі смт. Великий Бичків (302 м н. р. м.) (фото 156). Вісімнадцять кілометрів проїхали за 1 годину.

Наступний відрізок в 12 км пролягає і надалі трасою Н 09, але напрямок змінився на Зх. Ми повинні за 40 хв. прибути до с. Солотвине, бо шлях пролягатиме майже поступовим спуском.

Проминаємо с. Біла Церква (279 м н. р. м.) (фото 157). Розпочинається територія Тячівського району.

Продовжуємо рух далі і прибуваємо у с. Солотвине (283 м н. р. м.) (фото 158). На вулиці спека, зупиняємося для відпочинку і обіду біля магазину в холодочку.

Продовжуємо наш маршрут. Дорога незмінна і вже за 4,5 км (20 хв.) фотографуємося на в'їзді в с. Нижня Апша (271 м н. р. м.) (фото 159). Їдемо далі і через 3,5 км (15 хв.) проминаємо с. Грушово (251 м н. р. м.) (фото 160) та незадовго міст через р. Апшиця (фото 161).

До кінцевої точки денного переходу нам залишилося 9 км шляху (35 хв.). Їдемо далі і прибуваємо в смт. Тересва (236 м. н. р. м.) (фото 162).

Продовжуємо рух селом до мосту через річку Тересва. Переїжджаємо його і за мостом звертаємо вліво, неподалік є гарна галявина на якій ми і зупиняємося для організації бівуака (фото 163) о 17 годині. Неподалік пляж з якого гарний захід у річку, можна покупатися та випрати речі.

Фото 155. Біля дорожнього знаку с. Луг

Фото 156. На в'їзді у смт. Великий Бичків

Фото 157. Проминаємо с. Біла Церква

Фото 158. В'їжджаємо в с. Солотвине

Фото 159. Біля дорожнього знаку с. Нижня Апша

Фото 160. На в'їзді в с. Грушово

Фото 161. Їдемо мостом через р. Апшиця

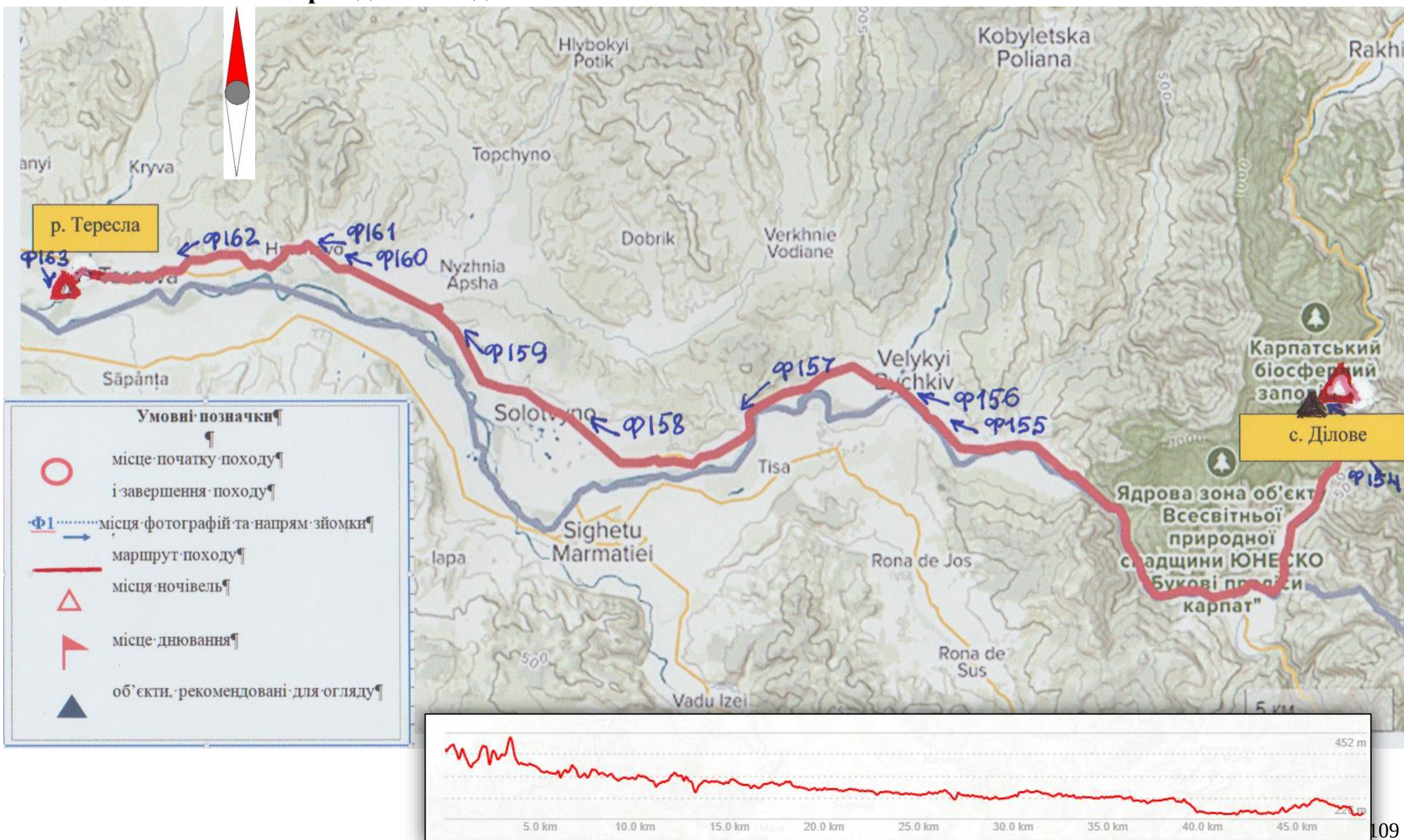
Фото 162. Біля дорожнього знаку смт. Тересва

Фото 163. Бівуак на березі р. Тересва

Карта десятого дня 11.08.2019

Масштаб 1 : 250 000

День одинадцятий
12 серпня 2019 року
р. Тересва – р. Боржава
Пройдено 69 км

Набір висоти ≈ 298 м
Чистий ходовий час: 4 год. 40 хв.
Середня швидкість – 14,9 км/год.

Погодні умови: ясно
Дороги з твердим покриттям – 69 км

Вихід о 10 год.

Стали на ночівлю о 18 год.

Сьогодні ми повинні з Тячівського, через Хустський та Виноградівський, потрапити до Іршавського району.

Вирушаємо о 10 годині (фото 164). Проходимо берегом річки (фото 165) і потрапляємо на трасу Н 09. Нею продовжуємо рух в ПнЗх напрямку. Від мосту розпочалося с. Бедевля (фото 166), проминаємо його і їдемо трасою далі. Асфальтована дорога не поганої якості та і великих підйомів не має, тому пересуваємося досить швидко і через 8 км в'їжджаємо в м. Тячів (фото 167). Їдемо далі, ще через 8 км переїжджаємо мостом р. Теребля (фото 168) і в'їжджаємо в с. Буштино (фото 169). Проминаємо його і потрапляємо до Хустського району. На проходження шістнадцяти кілометрів ми витратили 1 годину ходового часу.

За 8 км проїжджаємо с. Стеблівка (фото 170), а через 4,5 км – с. Сокирниця (фото 171). До районного центру нам потрібно проїхати ще 10 км. Ось і м. Хуст (фото 172). Їдемо вулицями міста і за 2,5 км зупиняємося біля р. Тиса. На відрізок від границі Хустського району до зупинки на р. Тиса ми витратили ще 1,5 години.

Біля Тиси облаштоване гарне місце з альтанками. Можна пообідати, відпочити, що ми і робимо (фото 173). На відпочинок ми витратили 2 години.

Після привалу, відновивши сили, вирушаємо далі. Продовжуємо рух трасою, через 11 км (40 хв.) перед с. Велика Копаня розпочалася територія Виноградівського району.

В'їжджаємо в Велику Копаню (фото 174). Селом якраз завершують роботи по укладанню нового асфальтованого покриття і далі їдемо вже ним. До виїзду з села 2,5 км, але пролягають вони рельєфом з неодноразовими підйомами, деякі з кутом нахилу в 22%. Виїжджаємо за с. В. Копаня, продовжуємо рух новим асфальтом (фото 175) і через 3,5 км прибуваємо в с. Широке (фото 176). На цей відрізок у нас пішло 50 хвилин ходового часу.

За с. Широке асфальтоване покриття вже не нове, але досить не погане (фото 177) і почалася територія Іршавського району. До кінцевої точки нашого денного переходу залишилося 11 км шляху. Проїжджаємо с. Вільхівка (фото 178) і за два кілометри прибуваємо до р. Боржава о 18 годині, зліва від дороги за нас наступна ночівля (фото 179).

Фото 164. Перед виходом на маршрут біля р. Тересва

Фото 165. Виходимо берегом р. Тересва на трасу

Фото 166. За мостом через р. Тересва розпочалося с. Бедевля

Фото 167. В'їжджаємо в м. Тячів

Фото 168. Переїжджаємо мостом р. Тереля

Фото 169. Біля дорожнього знаку с. Буштино

Фото 170. Проминаємо с. Стеблівка

Фото 171. На в'їзді в с. Сокирниця

Фото 172. Біля дорожнього знаку м. Хуст

Фото 173. Відпочиваємо на березі р. Тиса

Фото 174. В'їжджаємо в с. Велика Копаня

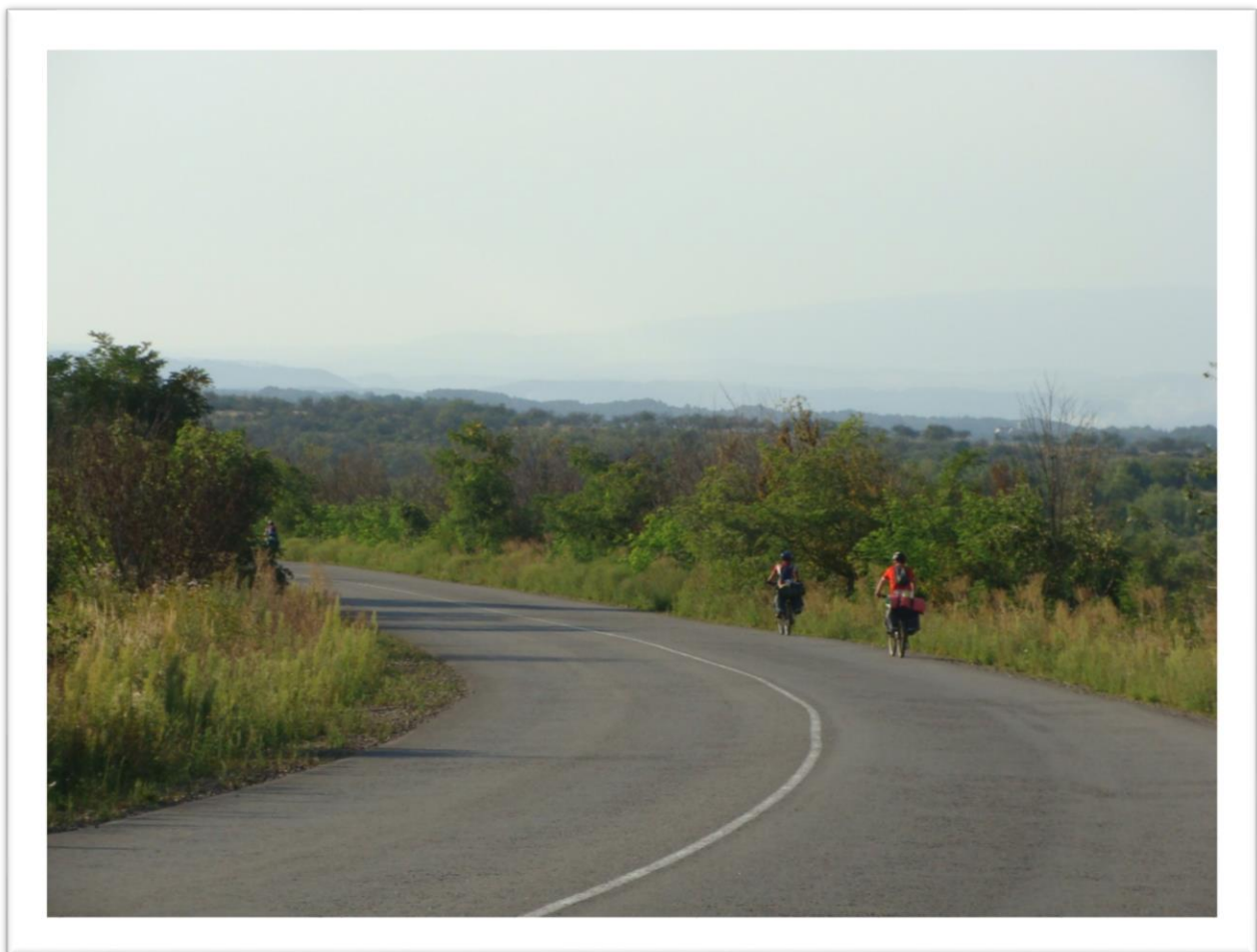

Фото 175. Продовжуємо рух новим асфальтом трасою Н 09

Фото 176. На в'їзді в с. Широке

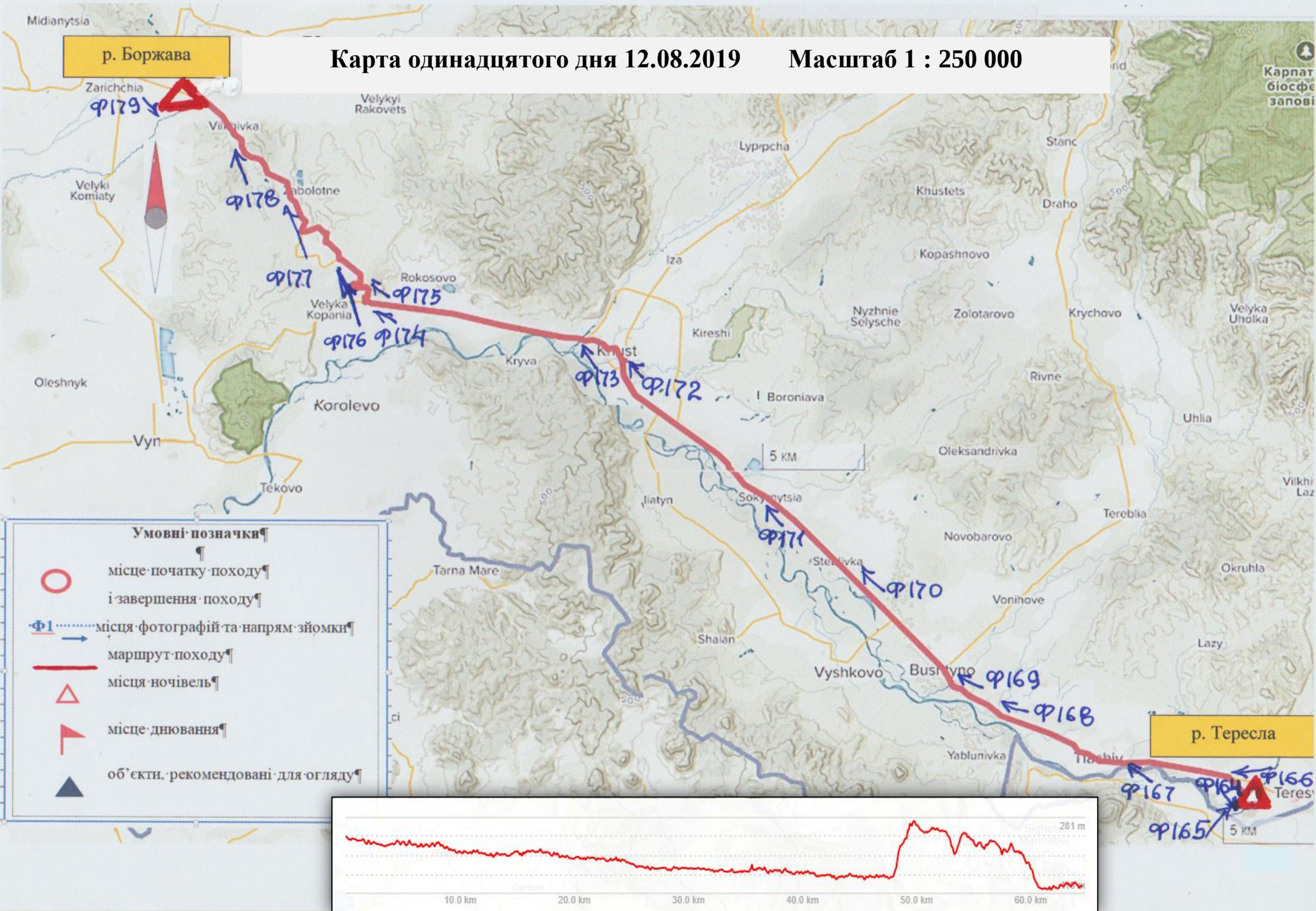
Фото 177. Їдемо трасою Н 09 між с. Широке та с. Вільхівка

Фото 178. Проїжджаємо с. Вільхівка

Фото 179. Білуак на березі р. Боржава

День дванадцятий
13 серпня 2019 року
р. Боржава – м. Мукачеве
Пройдено 42 км
Набір висоти ≈ 281 м
Чистий ходовий час: 3 год.
Середня швидкість – 14 км/год.
Погодні умови: ясно
Дороги з твердим покриттям – 42 км
Вихід о 9 год. **Стали на ночівлю о 13 год.**

Сьогодні у нас останній ходовий день. З Іршавського району ми повинні приїхати до Мукачівського. Весь відрізок шляху пролягає основною трасою Н 09 пересіченою місцевістю, на ньому достатньо плавних підйомів та спусків.

По завершенню потрібного відрізка нас чекає чудова екскурсія до Мукачівського замку «Паланок».

Вирушаємо на маршрут о 9 годині. Одразу за р. Боржава розпочинається с. Гребля (фото 180). Від нього до с. Дунковиця 14 км. Це крайнє село в Іршавському районі, а далі розпочинається – Мукачівський. Проїдемо ми цю дистанцію за 1 годину ходового часу.

Їдемо далі трасою, в'їжджаємо в с. Заріччя (127 м н. р. м.) (фото 181). Знову бачимо встановлені тимчасові знаки, які вказують, що ведуться дорожні роботи. Далі їдемо вже вулицями села новою асфальтованою дорогою (фото 182) і надалі новим дорожнім покриттям (фото 183). Їдиться гарно та швидко і ось ми вже фотографуємося біля с. Дунковиця (161 м н. р. м.) (фото 184).

До м. Мукачево нам потрібно проїхати ще 22 км все тією ж трасою. Транспортм вона не дуже завантажена, тому без перешкод подолаємо і цю відстань і вже за 1 годину 20 хвилин ми прибудемо в потрібну точку.

Їдемо далі, проминаємо зліва водойму (фото 185) і ми вже в Мукачівському районі. Перед с. Залужжя долаємо підйом (176 м н. р. м.), фотографуємося біля в'їзду у село (фото 186) і спускаємося вниз. Надалі дорога теж плавно спускається до низу (фото 187). До с. Березинка (136 м н. р. м.) (фото 188) піднімаємося вгору (146 м н. р. м.), проминаємо с. Верхній Коропець (фото 189) і прибуваємо до м. Мукачево (126 м н. р. м.) (фото 190).

До замку «Паланок» нам потрібно ще проїхати 6 км (40 хв.) вулицями міста. В'їжджаємо по вулиці Томаша Масарика, на колі повертаємо вправо на вул. Стуса, яка переходить у вул. Садова. Перетинаємо р. Латориця, звертаємо вліво на вул. Данила Галицького, а потім вліво на трасу Е 471, ще раз вліво на трасу М 24 і вправо пров. Куруців, який далі йде стрімко вгору і приводить нас до замку (230 м н. р. м.) (фото 191) о 13 годині. Наостанок розпочався дощ.

Маршрут пройдено без змін та відхилень від запланованого. Похід завершено!

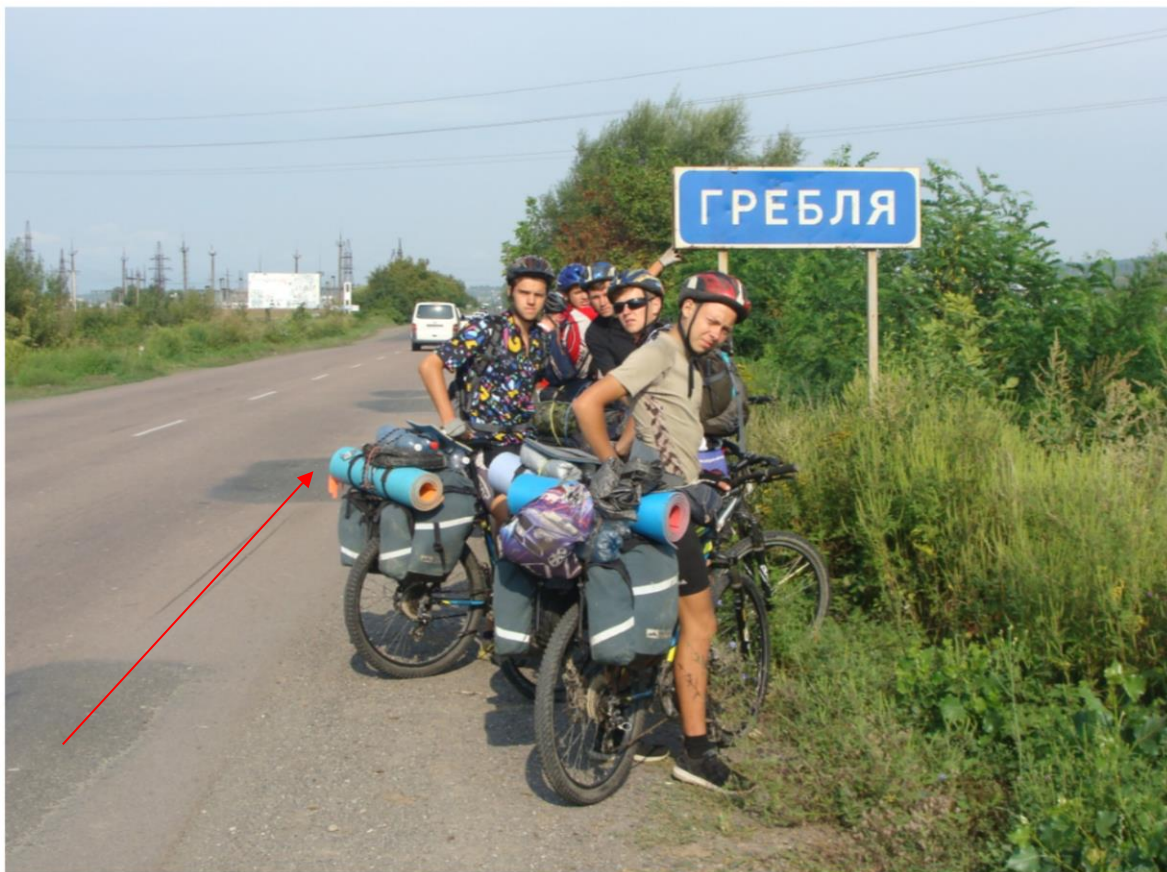

Фото 180. За р. Боржава розпочинається с. Гребля

Фото 181. В'їжджаємо в с. Заріччя

Фото 182. Їдемо вулицею с. Заріччя новим асфальтом

Фото 183. Їдемо трасою Н 09 новим дорожнім покриттям

Фото 184. Біля дорожнього знаку с. Дунковиця

Фото 185. Зліва від траси проминаємо водойму

Фото 186. Біля дорожнього знаку с. Залужжя

Фото 187. Траса за с. Залужжя плавно спускається до низу

Фото 188. Проминаємо с. Березинка

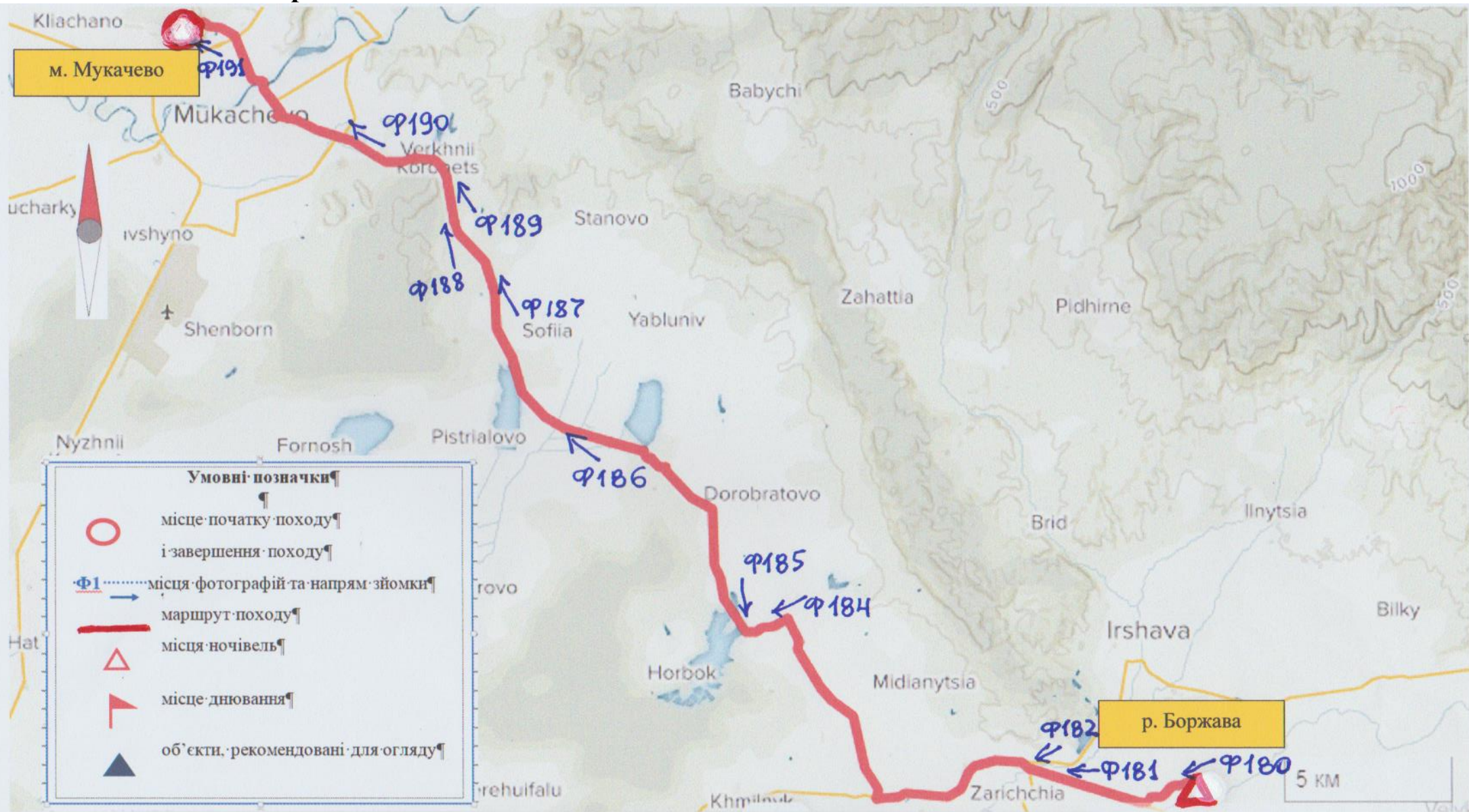
Фото 189. В'їжджаємо в с. Верхній Коропець

Фото 190. Біля в'їзної стели м. Мукачево

Фото 191. Кінцева точка маршруту – замок «Паланок»

ОПИС КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ НА МАРШРУТІ

Українські Карпати багаті на краєзнавчі об'єкти. Не знайдеться такого туристського маршруту, на якому не буде природних або історичних цікавинок, що зачаровують погляд та радують душу.

Саме тому, плануючи маршрут походу, ми вибрали темою наших краєзнавчих спостережень **«Безцінні перлини Західної України»**.

Готуючись до походу, всі учасники виконували завдання, знаходили повідомлення про історичні та природні об'єкти, через які проходитиме нитка маршруту (додаток 2).

В основному всі пам'ятки група відвідувала під час активної частини походу.

Перед виходом на маршрут ми відвідали перлину Поділля – Кам'янець-Подільську фортецю (фото 2), (фото 192, 193).

Фото 192, 193. Кам'янець-Подільська фортеця

Під час переходу **Кам'янець-Подільський – с. Кривче** ми помилувалися мальовничими руїнами **Чорнокозинецького замку** (фото 15), (фото 194, 195), проїхали повз будівлі **Кривченського замку** (фото 23).

Під час переходу **с. Кривче – Джуринський водоспад** та **Джуринський водоспад – м. Коломия** відвідали ще дві перлини Поділля – **печеру «Кришталева»** (фото 196, 197) та **Джуринський водоспад** (фото 48), а ще проїхали повз руїни **Червоногородського замку** (фото 44).

Надзвичайно мальовничим виявився денний перехід **КПП Завосля – р. Лазещина**, під час якого ми мали змогу сфотографуватися біля одного з високогірних озер Карпат - **озера Несамовите** (фото 126), піднялися на найвищу гору Українських Карпат – **гору Говерла** (фото 135), (фото 198, 199).

Під час переходу **с. Ділове – с. Тересва**, сфотографувалися біля **Географічного центру Європи** (фото 154), (фото 200).

А завершили похід біля найкрасивішого замку **Паланок** (фото 191).

Фото 194, 195. Мальовничі руїни Чорнокозинецького замку

Фото 196, 197. Печера «Кришталева»

Фото 198, 199. На горі
Говерла

Фото 200.
Географічний центр
Європи

Звіт про похід було презентовано на підсумковій конференції обласного етапу Чемпіонату України зі спортивних туристських походів 30 листопада 2019 року в Сумському обласному центрі позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю (фото 201 - 202).

Команда під керівництвом Мараховської З.А. стала лауреатом конференції (фото 203).

Фото 201-202. Презентація велосипедного походу ІІІ к. с.

Фото 203. Лауреати обласної конференції

ПІДСУМКИ. ВИСНОВКИ. РЕКОМЕНДАЦІЇ

Похід було пройдено в заявлені терміни всіма учасниками групи. Відхилень від запланованого маршруту не було. При плануванні маршруту була використана програма GPSies.com для більш точних розрахунків висот та кілометражу.

Під час походу використовували карту «Українські Карпати» 2008 р. для всіх денних переходів з М: 200 000 та GPS - навігатор, за допомогою якого змогли більш точно виходити в будь яку точку маршруту. Навігатор для всього походу використали вперше і зрозуміли, що це набагато зручніше і вірніше ніж топографічна карта, тільки для таких цілей рекомендуємо навігатор OsmAnd.

Всі відстані, які подолали під час походу, проміряні двома велосипедними комп'ютерами.

Район подорожі вибраний таким чином, щоб перешкоди, які зустрічаються на місцевості, не потребували додаткового спорядження для їх подолання.

Маршрут пролягає територією з добре розвиненою сіткою доріг.

У разі виникнення аварійної ситуації виходи з маршруту на автомобільні шляхи: з ділянки с. Кадиївці – с. Гермаківка на трасу Р 24; с. Кривче – с. Шишківці – с. Шупарка на трасу Р 24; з ділянки с. Більче-Золоте - с. Торське на трасу М 19; з ділянки с. Космач – КПП Завося на трасу Р 24; з ділянки КПП Завося – т/п Козьмешик – с. Лазещина на трасу Н 09.

На випадок значного погіршення кліматичних умов був розроблений запасний варіант маршруту. Запасний варіант маршруту не використовувався.

Під час походу використовувалося спеціальне спорядження, що рекомендується для велосипедних походів: велосипедні рюкзаки (зі світловідбиваючими смужками), велокаски, велоперчатки. Для походу були використані спортивні велосипеди (mounting bike), завдяки цьому весь маршрут було пройдено без особливих ускладнень.

Для такої подорожі рекомендується мати ремнабір: запасні камери; набір для їх ремонту; велосипедний цеп; змазка; набір велосипедних ключів, насос.

Місця ночівель у цьому поході можуть бути рекомендовані для всіх категорійних походів з різних видів туризму. Густа річкова сітка, численні струмки і джерела позбавляють проблеми пошуку води.

Маршрут багатий на природні пам'ятки та мальовничі куточки. Рекомендуємо відвідати Камянець-Подільську фортецю; оглянути мальовничі руїни Чорнокозинецького замку; помилуватися гіпсовими кристалами, якими вкриті стіни печери «Кришталева»; полюбуватися водоспадом Джуринський; побувати біля високогірного озера Несамовите; проїхати Чорногорським хребтом і відчути справжню велич гір; піднятися та помилуватися краєвидами на найвищій горі Українських Карпат – г. Говерла; побувати біля Географічного центру Європи; відвідати Мукачівський замок «Паланок».

Маршрут цікавий у спортивному і краєзнавчому аспектах.

Для його подолання учасникам потрібно мати гарну фізичну й технічну підготовку. Найкращий період для проведення подорожі липень-серпень. Через велику ймовірність опадів потрібно мати накидки від дощу. Усі учасники походу перед виходом на маршрут здали залік на знання «Правил дорожнього руху України». Завдяки цьому під час походу не було жодного інциденту.

Інформація про похід розміщена на сайті: www.osro.sumy.ua

ДОДАТКИ

Шляхи під'їзду та від'їзду

Під'їзд до початку маршруту:

потяг 779 П сполученням Суми – Київ щоденно. Відправлення зі ст. Суми о 05.35, прибуття на ст. Київ о 10.00;

потяг 769 К сполученням Київ – Кам'янець-Подільський, щоденно. Відправлення зі ст. Київ о 14.55, прибуття на ст. Кам'янець-Подільський о 22.49.

Від'їзд потягом:

потяг 045 Л сполученням Ужгород – Лисичанськ щоденно. Відправлення з ст. Мукачево о 22.38, прибуття до ст. Суми о 18.00.

Інформація про екскурсійні об'єкти

Кам'янець-Подільський історико-культурний заповідник, Хмельницька область

м. Кам'янець-Подільський

вул. Предтечинська, 2

тел. +38 038 49 23 784

Години роботи: в літній час з 10.00 до 18.00, в зимовий час з 9.00 до 17.00

Вартість квитка: діти - 40 грн., дорослі – 60 грн.

В склад заповідника входить:

Стара фортеця, вул. Замкова, 1

Ратуша (Музей історії грошей), вул. Польський ринок, 1

Картинна галерея, вул. П'ятницька, 11

с. Кривче, Борщівський район, Тернопільська область

Графік роботи:

Понеділок – вихідний

Вівторок - середа 10.00 - 17.00

Четвер - неділя 10.00 - 18.00

Обідня перерва екскурсоводів згідно з графіком

Вартість екскурсії:

на 1 дитину — 25 грн.

на 1 дорослого — 35 грн.

Максимальна кількість чоловік у групі —15, мінімальна вартість екскурсії — 300 грн.

Замок Паланок, м. Мукачево, Закарпатська область

Мукачево, пров. Куруців, 5

Графік роботи музею: з вівторка по неділю, з 9.00 по 18.00. Понеділок – вихідний.

Контактна інформація: +38 (03131) 4 15 79

Вартість квитка: дорослі – 60 грн., діти – 45 грн.

Карпатський національний природний парк

На КПП Завоєля вартість квитка: дитячого – 10 грн., дорослого – 30 грн.

**Контактні відомості Карпатської служби
пошуку та порятунку туристів в горах**

№ п/ п	Назва підрозділу спеціалізованої аварійно-рятувальної служби з розшуку та надання допомоги туристам	Повна адреса	Телефон рятувальної служби	Мобільний телефон працівників рятувальних служб
1.	Закарпатський гірський пошуково-рятувальний загін (ГПРЗ)	88006, м. Ужгород, вул. Верещагіна, буд. 18	(0312)671413 Zak.resque@tn. uz.ua	0975856685
2.	Ужгородський ГПРП	88006, м. Ужгород, вул. Верещагіна, буд. 18	(0312)671413	0990269758
3.	Вишківський ГПРП	89023, г. Красія, с. Вишка, Великобerezнянський район	(0312)671413	-
4.	Воловецький ГПРП	89100, смт. Воловець, вул. Карпатська, буд. 100	(03136)22290	0685028551
5.	Міжгірський ГПРП	90000, смт. Міжгір'я, вул. Шевченка, буд. 16/12	(03146)22345	0978476041
6.	Усть-Чорнянський	90520, смт. Усть-Чорна, Тячівський район, вул. Підгірна, буд. 5 (турбаза «Ялинка»)	(03134)36183	0979331976
7.	Рахівський ГПРП	90600, м. Рахів, вул. Шевченка, буд. 126	(03132)21013	0962570805 0962122309
8.	Ясінянський ГПРП	90630, смт. Ясіня, Рахівнянський район, вул. Набережна, буд. 4а	(03132)42323	0677957444 0677627403 0673428416 (Павло)
9.	Говерлянський ГПРП	90630, с. Лозещина, урочище Депо, Рахівський район		0679471492
10.	Івано-Франківський гірський пошуково- рятувальний загін	78000, м. Івано-Франківськ, вул. Франка, буд. 6	(03422)22165 (0342)751436 ifgprz@ukr.net	0342779463 0972060276
11.	Львівський гірський пошуково-рятувальний загін	79905, м. Львів, вул. Залізнична, буд. 16	(0322)395470 rescue_tur@ukr. net	0322395070 0677875617
12.	Ворохтянський ГПРП	смт. Ворохта, вул. Данила Галицького, буд. 41	(03434)41149	
13.	Лазещинський ГПРП	с. Лазещина		0679471492
14.	Славський ГПРП	82660, Сколівський р-н., смт. Славське, вул. Устиновича, буд. 2	(03251)42102	
15.	Оперативний черговий Головного управління МНС в Закарпатській області		(0312)660701 (0312)660114	

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО КРАЄЗНАВЧІ ОБ'ЄКТИ ПОДІЛЛЯ ТА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКА ФОРТЕЦЯ

*Повідомлення підготував
Шевченко Север'ян*

Кам'янець Подільський – місто, що зберегло дух середньовіччя. Своєрідність та унікальність його полягають у гармонійному поєднанні ландшафту і містобудівної структури середньовічного міста, в якому військові інженери, використовуючи чудові природні властивості, створили фортифікаційну систему, що не має аналогів у Європі.

До творення неповторного архітектурного вигляду Кам'янець-Подільського у різні періоди його історії доклали майстерності архітектори й скульптори з Італії, Нідерландів, Вірменії, Польщі, Франції, Туреччини та ін. Сьогодні чимало туристів захоплюються вдалим поєднанням міцних оборонних мурів міста, Старого замку (XII–XVIII ст.) та високих стрімких скель каньйону річки Смотрич.

Надзвичайно привабливий для любителів фортифікації і комплекс укріплень Нового замку, збудований у XVII ст., що є єдиним збереженим зразком такого типу споруд нідерландської школи. Неабиякий інтерес викликає й унікальний Замковий міст, що сполучає Старе місто із Замковим комплексом. До складу Кам'янецької фортеці входять одинадцять башт, кожна з яких має свою назву й історію.

Так, найвища башта названа Папською тому, що була збудована на кошти, надіслані Папою Римським Юлієм II. Ще її називають Кармелюковою, бо в ній тричі був ув'язнений український народний герой Устим Кармелюк. У Чорній (кутовій) башті знаходиться криниця завглибшки 40 м і діаметром 5 м, видовбана у скелі.

У підземеллях Замкового комплексу відкрито експозиції, що відтворюють сторінки його історії. У західному бастіоні реконструйовано панораму оборони замку 1672 р. під частурецької навали. У східному бастіоні розміщено експозицію, присвячену історії легкої метальної зброї на Поділлі, де відвідувач може вистрілити з арбалета, відчувши себе середньовічним воїном. До нашого часу збереглася система ходів і казематів.

Сьогодні, за попередньою, домовленістю, можна стати учасником нічної театралізованої екскурсії Старою фортецею. Екскурсію у вежах (баштах) і підземеллях фортеці проводить кам'янецький «староста» та його «свита», які цікавими розповідями, піснями, танцями не лише знайомлять екскурсантів з історією замку та озброєнням, а й створюють неповторне відчуття подорожі у часі.

Відвідувачі фортеці мають змогу поїздити верхи на конях, постріляти з арбалетів та луків, власноруч викарбувати пам'ятну монету.

Тиса – водна перлина Карпат

*Повідомлення підготував
Хурсенко Богдан*

Тиса – ріка в південно-східній Європі, лівий і самий довгий приток Дунаю. Тиса бере свій початок на сході Закарпатської області України. Її утворюють,

зливаючись біля міста Рахова, ріки Чорна Тиса й Біла Тиса. Джерело Чорної Тиси перебуває на північно-східних схилах хребта Свидовець на висоті 1400 м над рівнем моря. Біла Тиса бере початок на південно-західних схилах масиву Чорногори, на висоті 1650 м над рівнем моря. У межах України довжина Тиси становить 201 км. На окремих ділянках Тиса утворює кордон України з Румунією, а потім України з Угорщиною.

На Тисі розташовані міста: Рахів, Тячів, Хуст, Чоп (Україна); Сігету-Мармаціей (Румунія); Домбрад, Токай, Сольнок, Сегед (Угорщина). Від Ясіня на відстані 23 км на захід, де колись був державний кордон, де Свидовецький хребет, якому належить Вододільний хребет, що розділяє Тересву й Тису, на висоті 1265 метрів над рівнем моря, відкривається незрівнянна панорама. На південь до Фоголшосу лежить на висоті 1707 метрів Татарука, на захід ріки Тересва, де збирається вода в руслі Турбату, ми можемо милуватися надзвичайним видом на джерело. Праворуч піднімається гора Гропа (1758 м), ліворуч Братківська (1788 м).

Нижче від пам'ятника на висоті 1230 метрів над рівнем моря перебуває струмочок. Це початок ріки **Чорна Тиса**. В 1889 році за допомогою труби воду відвели на кілька метрів на схід. Так відносно легко наблизили кам'яну стіну, тим самим зміцнили сторону стіни. Тут і стоїть пам'ятник, на якому на мармуровій дошці написано: "Початок Тиси". Після Тріанонського мирного договору табличку було замінено на чесько-русинську. В 1939 році, після повернення Закарпаття в Угорщину, табличку знову замінили на угорську, а ще був споруджений кам'яний стовп, на якому перебував торул (птах). Сьогодні з кам'яної стіни, кругоподібної ємності, випливає джерельна вода. Біля кам'яної плити стоять два залізні стовпи, які попадають на бетонну плиту, і нагадують нам про постамент пам'ятника.

В 2006 році силами Сегедського наукового суспільства ранні написи на пам'ятнику замінили на мідну таблицю, на якій є напис на угорській й українській мовах. Джерельна вода з кам'яної ємності просочується крізь базальтову породу й відправляється в 50-ти кілометрову подорож – Чорною Тисою.

Джерело, яке дає початок Чорній Тисі, крапельками просочується крізь товщу гірської породи. Кількома метрами нижче воно перетворюється на рвучкий пінистий струмок, що швидко скочується вниз, торуючи собі дорогу поміж камінням. З кожною сотнею метрів струмок стає більш поважним і вже за кілька кілометрів від витoku перетворюється на невелику гірську річку, яка мандруючи донизу Карпатськими схилами приймає в свої обійми безліч інших річок і струмків.

Повноводні гірські потоки наповнюють Чорну Тису прозорою холодною водою, яка не має рівних за смаком. Після злив вода в потоках мутніє, інколи стає рудою. Розбурхані дощами струмки піднімають рівень Чорної Тиси, й вона з нестримною силою несеться вниз у долину.

Навесні, коли тануть сніги в горах, рівень води може сягати критичної відмітки. Розгнівана ріка тоді руйнує все на своєму шляху: зносить мости, змиває дороги та будівлі, вивертає величезні флішеві брили.

Гора Говерла одне з семи чудес України

*Повідомлення підготував
Гребеннік Ігор*

Справжньою природною прикрасою як Українських Карпат, так і всієї України є високогірний хребет Чорногора, у складі якого знаходиться найвища точка України – гора Говерла (2061 м). Українських Карпат, так і всієї України є високогірний хребет Чорногора, у складі якого знаходиться найвища точка України – гора Говерла (2061 м).

Хребет Чорногора є головним ландшафтним компонентом та популярним екскурсійним об'єктом Українських Карпат, який відвідують тисячі туристів, альпіністів і вчених з багатьох країн світу.

Найвища вершина цього хребта – гора Говерла, яка має правильну пірамідальну форму. Окрім Говерли, тут знаходяться ще чотири вершини, висота яких перевищує 2000 метрів – Чорна Гора (2028 м), Петрос (2020 м), Гутин Томнатик (2013 м), Ребра (2002 м).

Висота Говерли – 2061 метр над рівнем моря. У перекладі з мадярського ця назва означає “сніжна гора”. Вершина її насправді сніжна. Та й погода тут часто змінюється: сніг на Говерлі серед літа – не дивина. На схилах гори — форми плейстоценового заледеніння, каменепади. Бувають снігові лавини. Складається з пісковиків і конгломератів. Вкрита альпійськими луками, чагарниковими пустищами, подекуди — кам'яні осипи. Біля підніжжя — один з витоків Пруту, водоспад. Знаходиться у межах охоронної зони Карпатського заповідни Вершина Говерли являє собою невеликий плаский майданчик, який дає унікальну можливість любоватися навколишнім ландшафтом у радіусі 360°. З вершини Говерли прекрасно видно увесь чорногорський хребет, що простирається звідси на південний схід.

Комбінація зелених і синіх відтінків віддалених карпатських хребтів залишає в пам'яті людей, що побували на Говерлі, незабутнє враження. Звідси добре видно безліч гірських селищ, струмочків, озер, а також стежок, віялом сповзаючих з гір, що губляться в лісистих схилах.

Гора Говерла – популярний об'єкт літнього та зимового туризму, особливо в останні роки. Через популярність має високий рівень засміченості привершинної ділянки.

Основні маршрути на Говерлу включають сходження зі сторони т/б «Заросляк» (через так звану Говерляну), зі сторони урочища Козмещик та по гребеню Чорногірського хребта як зі сторони гори Петрос, так і зі сторони гори Пожижевська. Взимку альпіністським сходженням на Говерлу присвоєна категорія 1А.

Гора Петрос – кам'яна вершина Чорногори

Повідомлення підготувала

Бага Маргарита

Гора Петрос – це одна з найвищих гір хребта Чорногора. Знаходиться ця вершина Карпат на північно-західній стороні Чорногірського хребта між Говерлою і Шешулом в Рахівському районі Закарпаття. Петрос належить до п'яти найвищих гір Українських Карпат. Її висота становить 2020 метрів.

Північний і північно-східний схили гори Петрос мають скелястий характер, а західна і південно-західна сторона гори – це круті схили з численними кам'яними розсипами. Флора гори (її рослинність) має субальпійське походження, в основному на схилах поширені чагарники (рододендрон і ялівець), зарості чорниці, і до певної висоти (1600 метрів над рівнем моря) на гірських схилах ростуть ялинки. Узимку в цих місцях досить поширене сходження снігових лавин. На південних схилах (недалеко від долини Рогнеска) є «притулок» для туристів.

Назва гори походить із румунської мови та означає “камінь”. “Каменем” вершина є у прямому і переносному значенні, перевіряючи твердість намірів кожного, хто намагається її підкорити. Однак, існує гуцульська легенда про походження назви гори. Колись дуже давно на горі жило чудовисько, яке насилало на всіх, хто його бачив сум і печаль. Люди, щоб вижити, змушені були постійно приносити йому данину в вигляді домашніх тварин. З часом у газдів вже не стало домашньої худоби, тому чудовисько почало полювати на місцевих мешканців. Але знайшовся сміливець – легінь Петрик, який із сестрою перемогли лютого звіра. Під час битви смілива сестра Петрика загинула, залишивши назву одній із гір – Близниця. А гора з якої летінь пускав стріли в чудовисько стала відтоді зватись Петросом.

Географічний центр Європи

Повідомлення підготував

Мороко Станіслав

Географічний центр Європи – гіпотетична точка, відмічає географічний центр Європи. Розміщення центру залежить від визначення кордонів Європи і головним чином визначається обраною методикою підрахунку, а також тим, чи включаються віддалені острови до переліку крайніх точок Європи чи ні.

Геодезичний знак Центр Європи був встановлений в селі Ділове Рахівського району Закарпаття (Україна) в 1887 році. Він є двометровим геодезичним знаком, який виготовлено з високоякісного бетону і має форму зрізаної чотиригранної піраміди. На прямокутному постаменті висічене наступне: «Постійне точне, вічне місце». Дуже точно, зі спеціальним апаратом, виготовленим в Австрії та Угорщині, зі шкалою меридіанів і паралелей, встановлений тут Центр Європи 1887. Координати географічного центру Європи: 47° 56'3" північної широти і 24° 11'30" східної довготи».

У 1885-1887 роках у Верхнетисянській улоговині (Закарпаття тоді знаходилося у складі Австро-Угорщини) проводилося вивчення місцевості з метою будівництва залізниці "Рахів-Сігет". У процесі вимірювання інженери з'ясували, що десь у цій місцевості може знаходитися географічний центр Європи. Для точного встановлення сюди було запрошено вчених із Відня, вони після ретельної перевірки і визначили місцезнаходження центру Європи.

Цей знак пережив дві світові війни і дійшов до нашого часу у своєму первинному вигляді, але, оскільки він виглядає дуже скромно, його було вирішено доповнити ще одним знаком. 27 травня 1977 р. біля старого знаку була побудована стела заввишки 7,2 м. Паралельні лінії стели символізують чотири сторони світу. Порожнеча між розходженням ліній створює враження цілісної єдності і центральності. Вісь, яка проходить посередині, посилює центр композиції. На висоті 6 м 60 см встановлена куля, яка символізує планету Земля і несе технічне навантаження – сполучає пластини, роблячи стелу стійкішою.

Проте останнім часом знову розгорілася дискусія про місце розташування центру Європи. Фахівці з Інституту географії Франції провели нові вимірювання і заявили, що географічний центр континенту розташований біля Вільнюса. Французька академія наук навіть видала уряду Литви відповідний сертифікат.

Московський науково-популярний журнал «Астролог» опублікував статтю Олени Копилової «Карпати – центр Європи. Астрологічні дослідження географічного місця з координатами 24° східної довготи і 48° північної широти, як перехрестя європейських доріг в еру Водолія».

До центру Європи не ходять пасажирські експresi, не летять повітряні лайнери, тому що знаходиться він не на дзвінкому перехресті континенту, а в самому серці Карпат, і потрапити сюди можливо тільки однією звивистою гірською дорогою автотраси Рахів – Ужгород. Дорога звивається ущелиною над Тисою. Той, хто проїжджає по ній уперше, обов'язково зупиниться біля знаку. Неможливо також байдуже проїхати повз, адже не так часто приходиться бути у самому центрі материка.

Географічний Центр Європи розташований на території етнічної Гуцульщини, що обумовлює демографічний та культурний аспект регіону. Серед місцевого населення домінують українські горяни – гуцули. Загалом тут проживають представники понад 30 націй і народностей, зокрема угорці, румуни, італійці, євреї, росіяни тощо. Це сприяє поширенню різноманітних релігійних течій, серед яких переважають православ'я, греко- та римокатолицизм, а також окремі протестантські напрямки. З давніх часів регіону належала виключна роль в історичному розвитку центральної та східної Європи. Тут перехрещувалися торгові шляхи з Галичини та Буковини до Угорщини і Румунії, Словаччини і Чехії, інших країн.

Традиційними формами природокористування на Гуцульщині є заготівля і переробка лісу, землеробство та гірське скотарство. На їх основі сформувалися унікальні народні промисли, які не мають аналогів у світі. Самобутня культура гуцулів, їх унікальні звичаї, традиції та обряди стали візитною карткою всіх Українських Карпат. До найбільших та найцікавіших об'єктів природно-заповідного фонду України належить Карпатський біосферний заповідник. Створений Постановою Уряду України в 1968 році. З 1993 року входить до міжнародної мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО. В 1997 році Радою Європи нагороджений Європейським дипломом. Загальна площа заповідника 57,8 тис. га. На його території охороняються найбільші в Європі промислові екосистеми, понад тисяча видів вищих судинних рослин, 64 види ссавців, 173 види птахів та десятки тисяч інших живих організмів.

Розрахунок категорії складності

Загальний кілометраж **511 км** з них:

асфальтових доріг – **365 км**; ґрунтових доріг (в т. ч. лісових стежок) – **146 км**.

Сумарний набір висоти $\approx$ **6938 м**.

Отже подорож може вважатися походом **III к. с.**

№	Назва перешкоди	Відрізок маршруту	Характеристика
1.	Підйоми	м. Кам'янець-Подільський – с. Кривче	Набір висоти $\approx$ 704 м. Підйоми і спуски асфальтованими та ґрунтовими дорогами.
2.	Підйоми	с. Кривче – водоспад Джуринський	Набір висоти $\approx$ 1026 м. Підйоми і спуски асфальтованими та ґрунто-вими дорогами.
3.	Підйоми	Водоспад Джуринський – м. Коломия	Набір висоти $\approx$ 850 м. Підйоми і спуски ґрунтовими та асфальтованими дорогами.
4.	Підйоми	Місто Коломия – р.Пістинька (за с. Космач)	Набір висоти $\approx$ 903 м. Асфальто-вані дороги по пересіченій місцевості.
5	Підйоми	р. Пістинька – КПП Завоєля	Набір висоти $\approx$ 856 м. Підйоми асфальтованими дорогами. Дуже крутий та грязький підйом ґрунто-вкою до полонини.
6.	Круті підйоми та спуски	КПП Завоєля – р. Лазещина	Набір висоти $\approx$ 1324 м. Постійний підйом до т/б Заросляк. Дуже крутий підйом ґрунтовкою перед оз. Несамовите. Рух Чорногорським хребтом.
7.	Підйоми	р. Лазещина – с. Ділове	Набір висоти $\approx$ 444 м Плавні підйоми і спуски асфальтованими дорогами.
8.	Підйоми	с. Ділове – р. Тересва	Набір висоти $\approx$ 252 м. Підйоми асфальтованими дорогами.
9.	Підйоми	р. Тересва – р. Боржава	Набір висоти $\approx$ 298 м.
10.	Плавні підйоми	р. Боржава – м. Мукачеве	Набір висоти $\approx$ 281 м. Плавний підйом асфальтованою дорогою

МАРШРУТНА ДОКУМЕНТАЦІЯ

МАРШРУТНА КНИЖКА № 15/19
СПОРТИВНОГО ТУРИСТСЬКОГО ПОХОДУ

Маршрутна книжка вважається недійсною
без штамп туристської маршрутно-кваліфікаційної комісії

2019 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Група туристів Комуністичний заклад Сумської обласної ради -
обласний центр підвищення освіти та роботи з талантистичною молоддю

(організація, що проводить похід)

у складі 8 осіб здійснює з «02» 08 2019 р. до
«08» 08 2019 р. Велосипедний похід III категорії
 складності у районі Український Карпат за маршрутом:
 (географічний район походу)

Талімон-Потемський - с.Криве - Жукунський
Вороска - м.Голомис - с.Тосмаг - р.Пістенька -
КПП Завося - т/б Заросляк - с.Кесальовиче -
кол.Менши - кол.Головська - р.Марецька -
т/б Козименки - с.Кваси - м.Радів -
с.Філове - р.Таресва - м.Тегів - р.Борисава -
м.Мукачеве

Керівник групи:

Мараховський Станіслав Олексійович

(прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

Заступник керівника:

Скрипка Андрій Васильович

(прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

Керівник закладу, який проводить похід

Л.В. Пухенко

(прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

2. СКЛАД ГРУПИ *

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата народження (день, місяць, рік)	Місце роботи або навчання (повна назва, посада, № телефону)	Домашня адреса, телефон	Туристська підготовка* (вказати походи вищих класів даного виду туризму, район походу, а також досвід: У – учасник, К – керівник)	Обов'язки у групі, розподіл по засобам сплаву або іншим транспортним засобам (для автомобілів та мотоциклів вказати номерні знаки)	Підпис про знання Правил та згоду на обробку персональних даних**
1.	Мараховський Станіслав Олександрович	27.10.1966	ХЗСОП-аупотарти керівник урочиско	Сумське р-н, с. В. Червоногірська, вул. Хлодотропа, 5	К-IV, Карпати	керівник	В.М.
2.	Сорочка Дмитро Васильович	13.06.1996	ХЗСОП-аупотарти керівник урочиско	Красногорська р-н, с. Занько, вул. Хлодотропа, 12	У-II, Карпати	заступник керівника	С.С.
3.	Мороз Станіслав Олександрович	23.02.2002	Міжшкольницький навчально-виховний комплекс «Середня загальноосвітня школа №23, м. Суми» ІОК	Красногорська р-н, с. Занько, вул. Хлодотропа, 12	У-III, Карпати	віднов. засоби	В.М.
4.	Хурсалко Роман Віталійович	05.06.2002	Великотерезький великотерезький навчально-виховний комплекс «Середня загальноосвітня школа №23, м. Суми» ІОК	м. Суми, вул. Шевченківська, 41/183	У-III, Карпати	віднов. засоби	В.М.
5.	Бага Маргарита Юріївна	03.02.2003	Закарпатська обласна спеціалізована школа І-ІІІ ст. №1, м. Суми, ІОК	Сумське р-н, с. В. Червоногірська, вул. Хлодотропа, 146	У-IV, Карпати	лінійник	В.М.
6.	Макаренко Максим Володимирович	03.03.2003	Зимівський кабінетно-технічний колектив, ІОК	м. Суми, вул. Шевченківська, 135	У-II, Карпати	фотограф	М.М.
7.	Северен Олександр Олександрович	01.03.2003	Торкарівська загальноосвітня школа І-ІІІ ст. №1, ІОК	Пирівська р-н, с. Занько, вул. Хлодотропа, 15	У-II, Сучасна обл.	завосп	М.М.
8.	Теденік Тарас Іванович	20.02.2003	Торкарівська загальноосвітня школа І-ІІІ ст. №1, ІОК	Сумське р-н, вул. Хлодотропа, 34	У-II, Сучасна обл.	хронометрист	Т.Т.

*) До маршрутною книжки додаються копії виданих МКК довідок про проведені походи. Для маршрутів з класифікованими локальними перешкодами зазначається їх найменування, категорія складності, а для перевалів вище 5000м ще й їх абсолютна висота.

**) Розділ II чинних Правил змагань зі спортивного туризму – «Правила проведення змагань туристських спортивних походів» та Інструкція щодо організації та проведення спортивних туристських походів з учнівською та студентською молоддю»

Відповідність відомостей про туристський досвід та досвід подолання локальних перешкод керівника та учасників походу довідкам про залік походів перевірено.

Член МКК

Ч.М.М.К.О.

(назва МКК)

(підпис, прізвище та ініціали члена МКК)

4. ПЛАН ПОХОДУ (УЗГОДЖЕНИЙ З МКК)*

[illegible]

Всього активним способом пересування - 1 км.

*) У випадку внесення змін до заявленого маршруту, такий маршрут у розділі 4 записується повністю. Якщо маршрут узгоджено у заявленому варіанті, то у розділі 4 робиться запис: “Без змін”.

5. СХЕМА МАРШРУТУ*

м. Карлсбург - Подгумский 2.08
с. Кравце 2.08
водоспад Джуринский 3.08
м. Коломие 4.08, 5.08 Фиксование
р. Тистинька 6.08
КПП Завене 7.08
р. Пазушица 8.08, 9.08 Фиксование
с. Дилове 10.08
р. Тересва 11.08
р. Борсва 12.08
м. Мукачеве 13.08

*) Для маршрутів I – III категорії складності подається схема, а для маршрутів IV – VI категорії складності група подає копії картографічних матеріалів, якими вона буде користуватися під час проходження маршруту. Допускається вклеювання готових карт та схем із зазначенням їх масштабу, маршруту походу, місцями та датами ночівель і днівовань.

**6.СКЛАДНІ ДІЛЯНКИ МАРШРУТУ, ЗАСОБИ ЇХ ПОДОЛАННЯ,
ПЕРЕЛІК СПЕЦІАЛЬНОГО СПОРЯДЖЕННЯ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ
МАРШРУТУ ***

[illegible]

*У При розгляді у МКК керівник групи подає схеми, фотографії та опис ділянок. При заочному розгляді зазначені матеріали додаються. Після розгляду у МКК матеріали повертаються керівнику групи.

7. КЛОПОТАННЯ МКК

Голові МКК УМІНГО
(найменування вищестоящої МКК)

від Малюшова О.С.
(найменування МКК, що порушує клопотання)
МЧК КЗСОП-ОСНО з РГМ

КЛОПОТАННЯ

У зв'язку з відсутністю достатніх повноважень у туристської маршрутно-кваліфікаційної комісії КЗСОП-ОСНО з РГМ
(найменування МКК, що порушує клопотання)

просимо розглянути подані заявочні матеріали для проведення туристського спортивного походу III категорії складності і дати по ним свої висновки.

Голова
комісії

[Підпис]
(підпис)

[Підпис]
(прізвище,
ініціали)

Україна
Сумський обласний центр
позашкільної освіти та роботи з
талановитою молоддю
"Маршрутно-кваліфікаційна"
туристська комісія
20 19 р.
218-00-1 Н 0 1 2 0 0 0
Штамп МКК м. Суми

11

8. РЕЗУЛЬТАТИ РОЗГЛЯДУ У ТУРИСТСЬКІЙ МАРШРУТНО-КВАЛІФІКАЦІЙНІЙ КОМІСІЇ

Туристська маршрутно-кваліфікаційна комісія УМІНГО
(найменування комісії)

у складі: Майніченко Р. О.С.
(прізвище, ім'я, по батькові членів комісії)

Іванова О.О., Водітченко О.О.

за участю _____
(прізвище, ім'я, по батькові осіб, які залучені до роботи комісії)

розглянувши матеріали заявленого походу групи під керівництвом Морозовська О.О. вважає, що (не потрібне - закреслити):

1. Маршрут відповідає (не відповідає) заявленій категорії складності.
2. Туристський досвід керівника групи відповідає (не відповідає) технічній складності маршруту.
3. Туристський досвід учасників групи відповідає (не відповідає) технічній складності маршруту.
4. Заявочні матеріали відповідають (не відповідають) встановленим вимогам.
5. Інші зауваження: _____

6. Групі призначається (не призначається) контрольна перевірка на місцевості: _____
(коли, де, з яких питань)

9. РЕЗУЛЬТАТИ ПЕРЕВІРКИ НА МІСЦЕВОСТІ

Група у складі: керівника _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

учасників _____
(прізвище, ініціали)

пройшли перевірку « _____ » 20 ____ р.

(місце перевірки)

з наступних питань _____

Результати перевірки: _____

Перевірку провів: _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

10. ВИСНОВОК

ТУРИСТСЬКОЇ МАРШРУТНО-КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Група під керівництвом Мараховського С.О.
(прізвище, ім'я, по батькові)

має (не має) право здійснити даний похід.

Особливі вказівки: _____

Термін здачі звіту про похід до « 1 » 12 2019 р. у письмовому (усному) вигляді в обсязі – повному (скороченому - _____) (вказати розділи) _____).

Групі рекомендовано зв'язатися з регіональною аварійно-рятувальною (контрольно-рятувальною, пошуково-рятувальною тощо) службою та поінформувати її про графік пересування та контрольні терміни за адресою: _____

13

11. КОНТРОЛЬНІ ПУНКТИ ТА ТЕРМІНИ

Про проходження маршруту група повинна повідомити телеграфом
(вказати спосіб зв'язку)

1. М. Кашенко - Погребняк С.М. за адресою (телефоном) Бондаришко Р.С.
067 9958658

2. _____ за адресою (телефоном): _____

3. М. Кашенко - Погребняк до 02.08. 2019 г.

3. _____ до _____ 20 ____ г.

3. М. Мараховський до 13.08. 2019 г.

Голова комісії Матюшко В.С.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Члени комісії Гваров О.В.
(підпис) (прізвище, ініціали)

Воробей О.Г.
(підпис) (прізвище, ініціали)

УКРАЇНА
УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР
РИЗМУ І КРАЄЗНАВСТВА
У МІВСЬКОЇ МОЛОДІ
Штамп МКК
МАРШРУТНО-КВАЛІФІКАЦІЙНА
КОМІСІЯ

« 24 » 804-00-43344230 20 19 р.

12. ДОДАТКОВІ ВКАЗІВКИ, ЗАУВАЖЕННЯ, ВІДМІТКИ МКК,
АВАРІЙНО-РЯТУВАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ТА ІНШИХ КОМПЕТЕНТНИХ
ОРГАНІВ

10.08.2019
ГПРВ с.Лазещина
21.0679421492
[Signature]

13. РІШЕННЯ МКК ПРО ЗАЛІК ПОХОДУ

Похід оцінено інтенсивно категорією складності.
Довідки про залік походу видані у кількості Росси шт.
Голова МКК [Signature] (підпис) (с.с. Матвійчук) (прізвище, ініціали)
Члени МКК електронний підпис (підпис) О.В. Іванов (прізвище, ініціали)
електронний підпис (підпис) О.Г. Вертепенко (прізвище, ініціали)

УКРАЇНА
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР
ТУРИЗМУ І КРАЄЗНАВСТВА
УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ
МОНУ
НАВЧАЛЬНО-КВАЛІФІКАЦІЙНА
КОМІСІЯ
200-00-43344230

20 20 р.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Біорізноманіття Карпатського біосферного заповідника. – К. : Інтерекоцентр, 1997. – 248 с.
2. Булава Л. М. Географія України : навч. посібн. – Полтава, 1998. – 124 с.
3. Журнал «Карпати. Туризм. Відпочинок». - № 7-8 (19-20), липень-серпень, 2007.
4. Заповідники і національні парки України. Мінекобезпеки України. - К.: Вища школа, 1999. - 247 с.
5. Звіти про спортивно-туристські походи – переможці обласного етапу змагань зі спортивних походів –
 1. Маренич О. М., Шищенко П. Г. Фізична географія України : підр. – 3-тє видання, стер. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2006. – 511 с.
 2. Масляк П. О., Шищенко П. Г. Хрестоматія з географії України : посібн. для вчителя. – К. : Генеза, 1994. – 448 с.
 3. Медицинский справочник туриста. – М.: ФИС, 1986. – 67 с.
 4. Организация и проведение туристских походов. – М.: ФИС, 1987. – 219 с.
 5. Питание в туристских путешествиях. – М.: ФИС, 1986. – 143 с.
 6. Походи з учнівською та студентською молоддю: інф. – метод. вісн./ уп. О.М. Білецька. – Суми: ОЦПО та РТМ, 2015. – 58 с.
 7. Топографічна карта «Українські Карпати», масштаб 1:200 000. – Київська військово-картографічна фабрика. – 2007 р.
 8. Інтернет ресурси: traveller.com.ua/
www.tkg.org.ua/links
www.activeclub.com.ua/modules.php?dfst.dp.ua/index.php?newsid=31
www.activeclub.com.ua/